

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/55/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2623010210
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Réves
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2623010210.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Révesa a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného A. B., pre zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 11.03.2024 pod sp. zn. 1T/29/2023, na verejnom zasadnutí konanom dňa 24.09.2024 v Trnave takto

rozhodol:

I.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

II.

Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovaný

A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
trvale bytom D. XXX,
t. č. vo väzbe v ÚVV Leopoldov,

uznáva sa za vinného, že

1. obžalovaný A. B. v úmysle zadovážiť si neoprávnený finančný prospech ponúkal na stránke E. nákladné autá značky Liaz po generálnej oprave a repasovaní v sume 17000,- € za jedno vozidlo, na inzerát zareagovala poškodená spoločnosť FEDEST s.r.o. prostredníctvom svojho konateľa F. G., ktorý sa dohodol telefonicky s obžalovaným na kúpe jedného vozidla značky Liaz 6 x 4 S3, poškodená z firemného účtu č. C. zaslala v prospech účtu č. C., ktoré jej obžalovaný uviedol, dňa 04.11.2021 zálohu v sume 12000,- €, obžalovaný vyhotovil dňa 04.11.2021 v Šaštíne-Strážach záväznú objednávku kde do predmetu objednávky napísal: „objednávateľ si záväzne objednáva u zhotoviteľa Liaz 6 x 4, S3, po kompletnej generálnej oprave, cena vozidla je 17000,- € záloha odoslaná na účet C. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 12000,- €“ s termínom dodania do 10.12.2021, po dvoch týždňoch poškodený požadoval zaslanie fotografií ako prebieha generálna oprava vozidla Liaz, na čo obžalovaný z počiatku vôbec nereagoval, po mesiaci obžalovaný volal, že vozidlo je repasované a je potrebné doplatiť 5000,- € a zároveň uviedol, že má k dispozícii ďalšie dve vozidlá značky Liaz, a v prípade ak má poškodený záujem je potrebné zaslať zálohu v sume 31000,- €, poškodený dňa 25.11.2021 opätovne z firemného účtu preposlal na číslo účtu uvedené v objednávke sumu 5000,- € a dodal, že má záujem o ďalšie dve vozidlá Liaz, pričom obžalovaný uviedol, že potrebuje peniaze, aby mohol ďalej nakupovať a že už posielal autodopravcu s nákladom jedného vozidla Liaz do Prešova s vykládkou na autobusovej stanici, neskôr tvrdil, že to bude v pondelok následne, že vo štvrtok, potom sa vyhovárал na dopravcu, že nemá taký dlhý náves, potom poskytol mobilné číslo na dopravcu XXXXXXXXXXXX, s ktorým sa poškodená telefonicky spojila s tým, že jedno vozidlo Liaz môže byť doručené do Prešova, ale aj napriek tomu, že vozidlo Liaz bolo zo strany poškodenej zaplatené, doposiaľ

nebolo vozidlo Liaz dodané a uhradené peniaze vrátené, poškodený preto navrhol obžalovanému, že si pre vozidlo Liaz príde so svojim šoférom, na čo sa obžalovaný opätovne vyhovárал, pričom teda obžalovaný vozidlo Liaz nedodal, dodanie vozidla ani nemal v úmysle, mal v úmysle len od poškodenej vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím spôsobil spoločnosti FEDEST s.r.o, Zlatá Baňa 110, Kokošovce, IČO: 36770345 škodu vo výške 17000,- €,

2. obžalovaný A. B. v presne neustálenom čase v roku 2021 s najväčšou pravdepodobnosťou z miesta, kde mal v prenájme dielňu v Šaštíne-Strážach, prostredníctvom inzerátu na internetovom portáli H., v úmysle neoprávnene sa obohatiť, uverejnil inzerát, v ktorom vystupoval pod menom I., ako kontakt uviedol svoj mobilný telefón číslo XXXXXXXXXX, v ktorom inzeráte s nadpisom: „Prodam tatra 815 148“ a s textom: „prodam menovane tatry, top stav noveho vozu info tel“ s uvedením fotografie zelenej Tatry 815, ponúkal na predaj vozidlo, ktoré v čase ponuky a zverejnenia inzerátu nevlastnil a ani nemal v držbe, pričom dňa 31.10.2021 na predmetný inzerát číslo 143824471 reagovala poškodená spoločnosť INERT-RECYKLACE s.r.o. prostredníctvom J. K. najprv formou sms správ, následne sa J. K. osobne stretol s obžalovaným a uzavreli dohodu s tým, že obžalovaný kúpi nákladné vozidlo Tatra 815 8x8, na ktorom vykoná obžalovaný generálnu opravu a ktoré bude zapísané v technickom preukaze ako traktor a ktoré dodá poškodenej za cenu 27000,- Eur, o čom spísali dňa 04.11.2021 v Šaštíne-Strážach písomnú záväznú objednávku s lehotou dodania do 17.12.2021 a zaplatením vopred zálohy vo výške 20.250,- Eur, ktorú poškodená uhradila a to poukázaním platby na účet číslo L. C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktoré číslo účtu jej uviedol obžalovaný do záväznej objednávky a ktorá suma bola na uvedený účet pripísaná dňa 08.11.2021, pričom následne v priebehu termínu realizácie žiadal J. K. viac krát zaslať fotografie vozidla, na čo obžalovaný opakovane vyhýbavo reagoval s rôznymi výhovorkami, na čo osobne J. K. navštívil dielňu obžalovaného v Šaštíne-Strážach, kde obžalovaný nemal predmetné vozidlo, následne dňa 02.12.2021 poškodená písomne odstúpila od záväznej objednávky a po tom, ako poškodená požadovala vrátenie zálohy v plnej výške sa obžalovaný vyhovárал, obžalovaný žiadne vozidlo za účelom prestavby v zmysle záväznej objednávky pre poškodenú nezakúpil a nedodal, toto nemal ani v úmysle, mal v úmysle len od poškodenej vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím poškodenej spoločnosti INERT-RECYKLACE s.r.o., so sídlom Zadní 441/56, Lačnov, Svitavy, Česká republika spôsobil škodu vo výške 20.250,- Eur,

3. A: obžalovaný A. B. podnikajúci pod obchodným menom A. B., D. XXX, L.: XXXXXXXXX v úmysle neoprávnene sa obohatiť uzatvoril dňa 29.11.2021 v Šaštíne-Strážach písomnú rámcovú kúpnu zmluvu č. TRADE_2021_001 s poškodenou spoločnosťou TRADEIMEX s.r.o., ktorej predmetom bolo dodávanie náhradných dielov do osobných, nákladných automobilov, motocyklov a návesov v množstve a sortimente na základe jednotlivých objednávok a v rámci tejto zmluvy i mimo nej obžalovaný vytvoril na doposiaľ presne nezistenom mieste prostredníctvom elektronického obchodu spoločnosti TRADEIMEX, s.r.o. v presne nezistenom čase v období od 23. do 30. novembra 2021 objednávku na dodanie rôznych súčiastok, náradia, pracovného oblečenia, technickej chémie a iného tovaru v celkovej sume 13.903,32 €, ktorý mu bol odovzdaný v období od 23. do 30. novembra 2021 v jeho sklade v meste F., na ul. M. N. a fakturovaný faktúrou č. 12100095 s dátumom splatnosti 07.12.2021, obžalovaný tovar fakturovaný faktúrou spoločnosti TRADEIMEX, s.r.o. č. 12100095 prevzal, avšak úhradu dodaného tovaru v lehote splatnosti a ani neskôr nevykonal, pričom poznajúc svoju nepriaznivú finančnú situáciu uviedol spoločnosť TRADEIMEX, s.r.o. do omylu v otázke schopnosti hradiť svoje záväzky z objednávok a už pri objednaní tovaru konal v úmysle tovar nezaplatiť, čím spoločnosti TRADEIMEX s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 52 835 812 spôsobil škodu vo výške 13.903,32 €,

B: obžalovaný A. B. podnikajúci pod obchodným menom A. B., D. XXX, L.: XXXXXXXXX v úmysle neoprávnene sa obohatiť uzatvoril dňa 29.11.2021 v Šaštíne-Strážach písomnú rámcovú kúpnu zmluvu č. TRADE_2021_001 s poškodenou spoločnosťou TRADEIMEX s.r.o., ktorej predmetom bolo dodávanie náhradných dielov do osobných, nákladných automobilov, motocyklov a návesov v množstve a sortimente na základe jednotlivých objednávok a v rámci tejto zmluvy páchatel' vytvoril na doposiaľ presne nezistenom mieste prostredníctvom elektronického obchodu spoločnosti TRADEIMEX, s.r.o. v presne nezistenom čase v období od 01.12.2021 do 08.12.2021 tri objednávky na dodanie oleja, olejov, olejových filtrov, destilovanej vody, chladiacej kvapaliny a iného tovaru v celkovej sume 717,52 €, ktorý mu bol následne postupne odovzdaný kuriérom v jeho sklade v meste F., na ul. M. N. a fakturovaný faktúrou č. 12100121 vydanou dňa 20.12.2021 s dátumom splatnosti 27.12.2021, avšak úhradu dodaného tovaru v lehote splatnosti a ani neskôr obžalovaný nevykonal, pričom poznajúc svoju nepriaznivú finančnú situáciu uviedol spoločnosť TRADEIMEX, s.r.o. do omylu v otázke schopnosti

hradiť svoje záväzky z objednávok a už pri objednaní tovaru konal v úmysle tovar nezaplatiť, čím spoločnosti TRADEIMEX s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 52 835 812 spôsobil škodu vo výške 717, 52 €,

4. obžalovaný A. B. v presne nezistenom dni začiatkom mesiaca apríl 2022 na internetovej stránke H. zverejnil pod menom „H.“ a telefónnym číslom inzerenta XXXX XXX XXX inzerát na predaj malotraktora zn. MT8 132, na ktorý reagoval poškodený M. O., obžalovaný sa dňa 06.04.2022 okolo 17.00 hod. stretol s poškodeným v meste Šaštín-Stráže v hale a ponúkol poškodenému, že za cenu 5.500,- Eur mu zabezpečí malotraktor MT8 po generálnej oprave a tento poškodenému doručí na adresu do obce P. Q., s čím poškodený súhlasil, po vzájomnej dohode obžalovaný vystupujúci ako A. B. – RT, L.:XXXXXXXX, so sídlom D. XXX s poškodeným spísal dňa 06.04.2022 záväznú objednávku, ktorej predmetom bolo, že: „objednávateľ si záväzne objednáva u zhotoviteľa malotraktora Mt8 po GO, farba malotraktora zelená, osvedčenie o traktore plus TP cena traktora je 5.500,- Eur, záloha 4.500,- Eur odovzdaná pri podpise“, s termínom realizácie do troch týždňov od podpisu objednávky, pri podpise objednávky obžalovaný v úmysle zadovážiť si neoprávnený finančný prospech požadoval od poškodeného zaplatať zálohu vo výške 4.500,- Eur, ktorú čiastku v hotovosti poškodený odovzdal obžalovanému pri podpise objednávky, pričom zvyšných 1.000,- Eur poškodený mal doplatiť pri prevzatí malotraktora, avšak obžalovaný sľúbený malotraktor poškodenému nedodal, na telefonické urgencie poškodeného po lehote dodania sa obžalovaný vyhovárал, že nezohnal správne pneumatiky, neskôr, že po naštartovaní traktor veľmi dymil a tak musel objednať nové vstrekы, potom, že je chorý, na čo poškodený obžalovanému vypovedal objednávku a žiadal vrátiť zálohu vo výške 4.500- Eur, obžalovaný po vypovedaní zmluvy žiadal od poškodeného číslo účtu na ktoré mu má zálohu vrátiť, pričom k vráteniu zálohy neprišlo a obžalovaný prestal s poškodeným komunikovať, malotraktor obžalovaný teda nedodal, dodanie malotraktora ani nemal v úmysle, mal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech, čím poškodenému M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. X, A. spôsobil škodu vo výške 4.500,- Eur,

5. obžalovaný A. B. ako samostatne zárobkovo činná osoba pod obchodným menom A. B. – RT, miesto podnikania, D. XXX, XXX XX D., L.: XXXXXXXX v úmysle zadovážiť si neoprávnený finančný prospech zverejnil na portáli H. inzerát, v ktorom ponúkal na predaj nákladné vozidlo značky LIAZ 300 4x4 evidenčné číslo C. XXX I. po kompletnej generálnej oprave s možnosťou úprav podľa prání zákazníka o ktorom vedel, že ho nevie predáť a na tento inzerát zareagoval v mesiaci október 2021 poškodený R. O., s ktorým po predchádzajúcej telefonickej komunikácií, emailovej komunikácií a komunikácii SMS správami uzavrel obžalovaný dohodu, že mu dodá nákladné motorové vozidlo značky LIAZ 300, 4x4, po kompletnej generálnej oprave s hákovým nosičom nadstavieb, zadný hákový kontajner a staršiu cisternu s kabínou bielej farby a nadstavbou modrej farby podľa vzoru vozidla zverejneného v inzeráte za celkovú sumu 17000,- € s dátumom realizácie 05.12.2021 s tým, že R. O. uhradí vopred na účet pred začatím prác zálohu vo výške 12750,-€ na nákup vozidla a cisterny a ostatných 4250,- € uhradí v hotovosti bezprostredne po skončení prác a prevzatí vozidla, obžalovaný vyhotovil 26.10.2021 v Uníne záväznú objednávku, ktorú poškodenému poslal elektronicky a uviedol mu, aby mu poslal zálohu ešte v ten deň do 14.00 hod., aby ju vedel vybrať, lebo už o 15.00 hod. mal ísť do Českej republiky pre predmetné vozidlo LIAZ, na čo poškodený 26.10.2021 na účet číslo C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX uvedený v záväznej objednávke zaslal zálohu v sume 12750,- €, avšak obžalovaný zálohu z účtu na nákup vozidla toho dňa nevybral, ale majiteľovi účtu prikázal, aby časť zálohy v celkovej sume 12300,-€ rozdelenú na sumy 5000,- € a 7300,- € ešte 26.10.2021 odoslal na iné bankové účty so správou pre príjemcu: B., následne poškodený navrhol viackrát návštevu u obžalovaného za účelom prezretia vozidla a nadstavieb, ktoré mal mať obžalovaný k dispozícii a mali sa na nich vykonávať práce, pričom návštevy obžalovaný z rôznych dôvodov odmietol, fotografie vozidla a technického preukazu k vozidlu poškodenému na jeho žiadosť neposlal a vozidlo s nadstavbami mu napriek viacerým príslubom doposiaľ nedodal, dodanie vozidla ani nemal v úmysle, mal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím poškodenému R. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., S. O. XX spôsobil škodu vo výške 12750,- €,

6. obžalovaný A. B. dňa 03.02.2021 v čase okolo 11.00 hod. v úmysle získať neoprávnený finančný prospech uzatvoril v obci Štefanov s poškodeným J. J. písomnú záväznú objednávku, ktorej predmetom bol záväzok obžalovaného traktor-bager JCB 3cx, VIN: C. vo vlastníctve poškodeného prihlásiť do evidencie vozidiel v Poľskej republike, následne ho prepísať a prihlásiť do evidencie v Českej republike a potom prihlásiť do evidencie vozidiel na Slovensku a odovzdať poškodenému technický preukaz, a to za cenu služby 1.500,- €, s dohodnutým termínom realizácie do 19.02.2021, pričom obžalovaný

zároveň na uvedenom mieste dňa 03.02.2021 prijal od poškodeného zálohovú platbu v hotovosti vo výške 1.200,- €, avšak obžalovaný prihlásenie nevykonal, poškodenému sa rôzne vyhovárať, finančné prostriedky poskytnuté ako zálohu nevrátil a predmetnú dohodu uzatvoril v úmysle jej podmienky nesplniť a dohodnuté prihlásenie uvedeného traktor-bagra nevykonať, pričom mal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech, čím poškodenému J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, Q. spôsobil škodu vo výške 1.200,- €,

7. obžalovaný A. B. na presne nezistenom mieste v presne nezistený čas zverejnil na internetovej stránke H. inzerát č. 151468207, v ktorom ponúkal na predaj malotraktor zn. MT8 TKZ 14 s príslušenstvom, na ktorý zareagoval poškodený L. F. E., ktorému obžalovaný po predchádzajúcej telefonickej dohode zaslal emailom z adresy A. na adresu poškodeného C. dňa 28.04.2022 záväznú objednávku na dodanie malotraktora MT8 so servom po generálnej oprave za cenu 6000,- €, pluhu dvojradličného za cenu 800,- €, rotovátora AKR-140 za 1000,- € s termínom dodania do 3 týždňov od uhradenia zálohy vo výške 7000,- € s dopravou v cene na adresu poškodeného, kedy poškodený dňa 29.04.2022 na základe pokynu obžalovaného uhradil na bankový účet č. C. XXXX XXXX XXXXXXXXXXXX zálohu za dodanie traktora a príslušenstva vo výške 7000,- €, pričom traktor s príslušenstvom podľa objednávky mal byť obžalovaným zaslaný do troch týždňov po platbe zálohy, teda do 21.05.2022, kedy poškodenému obžalovaný malotraktor s príslušenstvom aj po opakovaných urgenciách doposiaľ nedodal, pričom konal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím obžalovaný spôsobil poškodenému L. F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX škodu vo výške 7000,- €,

t e d a

v bodoch 1, 2, 3A, 3B, 4, 5, 6, 7

na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách,

č í m s p á c h a l

v bodoch 1, 2, 3A, 3B, 4, 5, 6, 7

pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Za to sa obžalovanému

u k l a d á

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestného zákona“), s poukazom na § 36 písm. j), § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku sa poškodení:

- spoločnosť FEDEST s. r. o. Zlatá Baňa 110, 082 52 Kokošovce, IČO: 36 770 345,
 - spoločnosť INERT-RECYKLACE s. r. o., so sídlom Zadní 441/56, Lačnov, Svitavy, Česká republika,
 - spoločnosť TRADEIMEX s. r. o., Panenská 7, 811 03 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 52 835 812,
 - L. M. O., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom P. Q. XX,
 - R. O., nar. XX.XX.XXXX v B. C., trvale bytom O., S. O. XX,
 - J. J., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom Q. XXX/X, Q.,
 - L. F. E., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom T. XX,
- odkazujú s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu bol obžalovaný A. B. uznaný vinným pre zločin podvodu podľa § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno a/, písmeno c/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

1. obžalovaný A. B. v úmysle zadovážiť si neoprávnený finančný prospech ponúkal na stránke E. nákladné autá značky Liaz po generálnej oprave a repasovaní v sume 17000,- € za jedno vozidlo, na inzerát zareagovala poškodená spoločnosť FEDEST s.r.o. prostredníctvom svojho konateľa F. G., ktorý sa dohodol telefonicky s obžalovaným na kúpe jedného vozidla značky Liaz 6 x 4 S3, poškodená z firemného účtu č. C. zaslala v prospech účtu č. C., ktoré jej obžalovaný uviedol, dňa 04.11.2021 zálohu v sume 12000,- €, obžalovaný vyhotovil dňa 04.11.2021 v Šaštíne-Strážach záväznú objednávku kde do predmetu objednávky napísal: „objednávateľ si záväzne objednáva u zhotoviteľa Liaz 6 x 4, S3, po kompletnej generálnej oprave, cena vozidla je 17000,- € záloha odoslaná na účet C. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vo výške 12000,- €“ s termínom dodania do 10.12.2021, po dvoch týždňoch poškodený požadoval zaslanie fotografií ako prebieha generálna oprava vozidla Liaz, na čo obžalovaný z počiatku vôbec nereagoval, po mesiaci obžalovaný volal, že vozidlo je repasované a je potrebné doplatiť 5000,- € a zároveň uviedol, že má k dispozícii ďalšie dve vozidlá značky Liaz, a v prípade ak má poškodený záujem je potrebné zaslať zálohu v sume 31000,- €, poškodený dňa 25.11.2021 opätovne z firemného účtu preposlal na číslo účtu uvedené v objednávke sumu 5000,- € a dodal, že má záujem o ďalšie dve vozidlá Liaz, pričom obžalovaný uviedol, že potrebuje peniaze, aby mohol ďalej nakupovať a že už posielal autodopravcu s nákladom jedného vozidla Liaz do Prešova s vykládkou na autobusovej stanici, neskôr tvrdil, že to bude v pondelok následne, že vo štvrtok, potom sa vyhovára na dopravcu, že nemá taký dlhý náves, potom poskytol mobilné číslo na dopravcu XXXXXXXXXXX, s ktorým sa poškodená telefonicky spojila s tým, že jedno vozidlo Liaz môže byť doručené do Prešova, ale aj napriek tomu, že vozidlo Liaz bolo zo strany poškodenej zaplatené, doposiaľ nebolo vozidlo Liaz dodané a uhradené peniaze vrátené, poškodený preto navrhol obžalovanému, že si pre vozidlo Liaz príde so svojim šoférom, na čo sa obžalovaný opätovne vyhovára, pričom teda obžalovaný vozidlo Liaz nedodal, dodanie vozidla ani nemal v úmysle, mal v úmysle len od poškodenej vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím spôsobil spoločnosti FEDEST s.r.o, Zlatá Baňa 110, Kokošovce, IČO: 36770345 škodu vo výške 17000,- €,

2. obžalovaný A. B. v presne neustálenom čase v roku 2021 s najväčšou pravdepodobnosťou z miesta, kde mal v prenájme dielňu v Šaštíne-Strážach, prostredníctvom inzerátu na internetovom portáli H., v úmysle neoprávnenne sa obohatiť, uverejnil inzerát, v ktorom vystupoval pod menom I., ako kontakt uviedol svoj mobilný telefón číslo XXXXXXXXXXX, v ktorom inzeráte s nadpisom: „Prodám tatra 815 148“ a s textom: „prodám menovane tatra, top stav noveho vozu info tel“ s uvedením fotografie zelenej Tatra 815, ponúkal na predaj vozidlo, ktoré v čase ponuky a zverejnenia inzerátu nevlastnil a ani nemal v držbe, pričom dňa 31.10.2021 na predmetný inzerát číslo 143824471 reagovala poškodená spoločnosť INERT-RECYKLACE s.r.o. prostredníctvom J. K. najprv formou sms správ, následne sa J. K. osobne stretol s obžalovaným a uzavreli dohodu s tým, že obžalovaný kúpi nákladné vozidlo Tatra 815 8x8, na ktorom vykoná obžalovaný generálnu opravu a ktoré bude zapísané v technickom preukaze ako traktor a ktoré dodá poškodenej za cenu 27000,- Eur, o čom spísali dňa 04.11.2021 v Šaštíne-Strážach písomnú záväznú objednávku s lehotou dodania do 17.12.2021 a zaplatením vopred zálohy vo výške 20.250,- Eur, ktorú poškodená uhradila a to poukázaním platby na účet číslo IBAN C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, ktoré číslo účtu jej uviedol obžalovaný do záväznej objednávky a ktorá suma bola na uvedený účet pripísaná dňa 08.11.2021, pričom následne v priebehu termínu realizácie žiadal J. K. viac krát zaslať fotografie vozidla, na čo obžalovaný opakovane vyhýbavo reagoval s rôznymi výhovorkami, na čo osobne J. K. navštívil dielňu obžalovaného v Šaštíne-Strážach, kde obžalovaný nemal predmetné vozidlo, následne dňa 02.12.2021 poškodená písomne odstúpila od záväznej objednávky a po tom, ako poškodená požadovala vrátenie zálohy v plnej výške sa obžalovaný vyhovára, obžalovaný žiadne vozidlo za účelom prestavby v zmysle záväznej objednávky pre poškodenú nezakúpil a nedodal, toto nemal ani v úmysle, mal v úmysle len od poškodenej vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím poškodenej spoločnosti INERT-RECYKLACE s.r.o., so sídlom Zadní 441/56, Lačnov, Svitavy, Česká republika spôsobil škodu vo výške 20.250,- Eur,

3. A: obžalovaný A. B. podnikajúci pod obchodným menom A. B., D. XXX, L.: XXXXXXXXX v úmysle neoprávnenne sa obohatiť uzatvoril dňa 29.11.2021 v Šaštíne-Strážach písomnú rámcovú kúpnu zmluvu č. TRADE_2021_001 s poškodenou spoločnosťou TRADEIMEX s.r.o., ktorej predmetom bolo dodávanie náhradných dielov do osobných, nákladných automobilov, motocyklov a návesov v množstve a sortimente na základe jednotlivých objednávok a v rámci tejto zmluvy i mimo nej obžalovaný vytvoril na doposiaľ presne nezistenom mieste prostredníctvom elektronického obchodu spoločnosti TRADEIMEX, s.r.o. v presne nezistenom čase v období od 23. do 30. novembra 2021 objednávku na dodanie rôznych súčiastok, náradia, pracovného oblečenia, technickej chémie a iného tovaru v celkovej sume 13.903,32 €, ktorý mu bol odovzdaný v období od 23. do 30. novembra 2021 v jeho sklade v meste F., na ul. M. N. a fakturovaný faktúrou č. 12100095 s dátumom splatnosti 07.12.2021, obžalovaný tovar fakturovaný faktúrou spoločnosti TRADEIMEX, s.r.o. č. 12100095 prevzal, avšak úhradu dodaného tovaru v lehote splatnosti a ani neskôr nevykonal, pričom poznajúc svoju nepriaznivú finančnú situáciu uviedol spoločnosť TRADEIMEX, s.r.o. do omylu v otázke schopnosti hradiť svoje záväzky z objednávok a už pri objednaní tovaru konal v úmysle tovar nezaplatiť, čím spoločnosti TRADEIMEX s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 52 835 812 spôsobil škodu vo výške 13.903,32 €,

B: obžalovaný A. B. podnikajúci pod obchodným menom A. B., D. XXX, L.: XXXXXXXXX v úmysle neoprávnenne sa obohatiť uzatvoril dňa 29.11.2021 v Šaštíne-Strážach písomnú rámcovú kúpnu zmluvu č. TRADE_2021_001 s poškodenou spoločnosťou TRADEIMEX s.r.o., ktorej predmetom bolo dodávanie náhradných dielov do osobných, nákladných automobilov, motocyklov a návesov v množstve a sortimente na základe jednotlivých objednávok a v rámci tejto zmluvy páchateľ vytvoril na doposiaľ presne nezistenom mieste prostredníctvom elektronického obchodu spoločnosti TRADEIMEX, s.r.o. v presne nezistenom čase v období od 01.12.2021 do 08.12.2021 tri objednávky na dodanie oleja, olejov, olejových filtrov, destilovanej vody, chladiacej kvapaliny a iného tovaru v celkovej sume 717,52 €, ktorý mu bol následne postupne odovzdaný kuriérom v jeho sklade v meste F., na ul. M. N. a fakturovaný faktúrou č. 12100121 vydanou dňa 20.12.2021 s dátumom splatnosti 27.12.2021, avšak úhradu dodaného tovaru v lehote splatnosti a ani neskôr obžalovaný nevykonal, pričom poznajúc svoju nepriaznivú finančnú situáciu uviedol spoločnosť TRADEIMEX, s.r.o. do omylu v otázke schopnosti hradiť svoje záväzky z objednávok a už pri objednaní tovaru konal v úmysle tovar nezaplatiť, čím spoločnosti TRADEIMEX s.r.o., Panenská 7, 811 03 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 52 835 812 spôsobil škodu vo výške 717, 52 €,

4. obžalovaný A. B. v presne nezistenom dni začiatkom mesiaca apríl 2022 na internetovej stránke H. zverejnil pod menom „H.“ a telefónnym číslom inzerenta XXXX XXX XXX inzerát na predaj malotraktora zn. MT8 132, na ktorý reagoval poškodený M. O., obžalovaný sa dňa 06.04.2022 okolo 17.00 hod. stretol s poškodeným v meste Šaštín-Stráže v hale a ponúkol poškodenému, že za cenu 5.500,- Eur mu zabezpečí malotraktor MT8 po generálnej oprave a tento poškodenému doručí na adresu do obce P. Q., s čím poškodený súhlasil, po vzájomnej dohode obžalovaný vystupujúci ako A. B. – RT, L.:XXXXXXXX, so sídlom D. XXX s poškodeným spísal dňa 06.04.2022 záväznú objednávku, ktorej predmetom bolo, že: „objednávateľ si záväzne objednáva u zhotoviteľa malotraktora Mt8 po GO, farba malotraktora zelená, osvedčenie o traktore plus TP cena traktora je 5.500,- Eur, záloha 4.500,- Eur odovzdaná pri podpise“, s termínom realizácie do troch týždňov od podpisu objednávky, pri podpise objednávky obžalovaný v úmysle zadovážiť si neoprávnený finančný prospech požadoval od poškodeného zaplataenie zálohy vo výške 4.500,- Eur, ktorú čiastku v hotovosti poškodený odovzdal obžalovanému pri podpise objednávky, pričom zvyšných 1.000,- Eur poškodený mal doplatiť pri prevzatí malotraktora, avšak obžalovaný sľúbený malotraktor poškodenému nedodal, na telefonické urgencie poškodeného po lehote dodania sa obžalovaný vyhovára, že nezohnal správne pneumatiky, neskôr, že po naštartovaní traktor veľmi dymil a tak musel objednať nové vstreky, potom, že je chorý, na čo poškodený obžalovanému vypovedal objednávku a žiadal vrátiť zálohu vo výške 4.500- Eur, obžalovaný po vypovedaní zmluvy žiadal od poškodeného číslo účtu na ktoré mu má zálohu vrátiť, pričom k vráteniu zálohy neprišlo a obžalovaný prestal s poškodeným komunikovať, malotraktor obžalovaný teda nedodal, dodanie malotraktora ani nemal v úmysle, mal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech, čím poškodenému M. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. X, A. spôsobil škodu vo výške 4.500,- Eur,

5. obžalovaný A. B. ako samostatne zárobkovo činná osoba pod obchodným menom A. B. – RT, miesto podnikania, D. XXX, XXX XX D., L.: XXXXXXXX v úmysle zadovážiť si neoprávnený finančný prospech zverejnil na portáli H. inzerát, v ktorom ponúkal na predaj nákladné vozidlo značky LIAZ 300 4x4 evidenčné číslo C. XXX I. po kompletnej generálnej oprave s možnosťou úprav podľa prianí zákazníka o ktorom vedel, že ho nevie predať a na tento inzerát zareagoval v mesiaci október 2021 poškodený

R. O., s ktorým po predchádzajúcej telefonickú komunikácií, emailovej komunikácií a komunikácií SMS správami uzavrel obžalovaný dohodu, že mu dodá nákladné motorové vozidlo značky LIAZ 300, 4x4, po kompletnej generálnej oprave s hákovým nosičom nadstavieb, zadný hákový kontajner a staršiu cisternu s kabinou bielej farby a nadstavbou modrej farby podľa vzoru vozidla zverejneného v inzeráte za celkovú sumu 17000,- € s dátumom realizácie 05.12.2021 s tým, že R. O. uhradí vopred na účet pred začatím prác zálohu vo výške 12750,-€ na nákup vozidla a cisterny a ostatných 4250,- € uhradí v hotovosti bezprostredne po skončení prác a prevzatí vozidla, obžalovaný vyhotovil 26.10.2021 v Uníne záväznú objednávku, ktorú poškodenému poslal elektronicky a uviedol mu, aby mu poslal zálohu ešte v ten deň do 14.00 hod., aby ju vedel vybrať, lebo už o 15.00 hod. mal ísť do Českej republiky pre predmetné vozidlo LIAZ, na čo poškodený 26.10.2021 na účet číslo C. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX uvedený v záväznej objednávke zaslal zálohu v sume 12750,- €, avšak obžalovaný zálohu z účtu na nákup vozidla toho dňa nevybral, ale majiteľovi účtu prikázal, aby časť zálohy v celkovej sume 12300,-€ rozdelenú na sumy 5000,- € a 7300,- € ešte 26.10.2021 odoslal na iné bankové účty so správou pre príjemcu: B., následne poškodený navrhol viackrát návštevu u obžalovaného za účelom prezretia vozidla a nadstavieb, ktoré mal mať obžalovaný k dispozícii a mali sa na nich vykonávať práce, pričom návštevy obžalovaný z rôznych dôvodov odmietol, fotografie vozidla a technického preukazu k vozidlu poškodenému na jeho žiadosť neposlal a vozidlo s nadstavbami mu napriek viacerým prísľubom doposiaľ nedodal, dodanie vozidla ani nemal v úmysle, mal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím poškodenému R. O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O., S. O. XX spôsobil škodu vo výške 12750,- €,

6. obžalovaný A. B. dňa 03.02.2021 v čase okolo 11.00 hod. v úmysle získať neoprávnený finančný prospech uzatvoril v obci Štefanov s poškodeným J. J. písomnú záväznú objednávku, ktorej predmetom bol záväzok obžalovaného traktor-bager JCB 3cx, VIN: C. vo vlastníctve poškodeného prihlásiť do evidencie vozidiel v Poľskej republike, následne ho prepísať a prihlásiť do evidencie v Českej republike a potom prihlásiť do evidencie vozidiel na Slovensku a odovzdať poškodenému technický preukaz, a to za cenu služby 1.500,- €, s dohodnutým termínom realizácie do 19.02.2021, pričom obžalovaný zároveň na uvedenom mieste dňa 03.02.2021 prijal od poškodeného zálohovú platbu v hotovosti vo výške 1.200,- €, avšak obžalovaný prihlásenie nevykonal, poškodenému sa rôzne vyhovával, finančné prostriedky poskytnuté ako zálohu nevrátil a predmetnú dohodu uzatvoril v úmysle jej podmienky nesplniť a dohodnuté prihlásenie uvedeného traktor-bagra nevykonať, pričom mal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech, čím poškodenému J. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Q. XXX/X, Q. spôsobil škodu vo výške 1.200,- €,

7. obžalovaný A. B. na presne nezistenom mieste v presne nezistený čas zverejnil na internetovej stránke H. inzerát č. 151468207, v ktorom ponúkal na predaj malotraktor zn. MT8 TKZ 14 s príslušenstvom, na ktorý zareagoval poškodený L. F. E., ktorému obžalovaný po predchádzajúcej telefonickú dohode zaslal emailom z adresy A. na adresu poškodeného C. dňa 28.04.2022 záväznú objednávku na dodanie malotraktora MT8 so servom po generálnej oprave za cenu 6000,- €, pluhu dvojradličného za cenu 800,- €, rotovátora AKR-140 za 1000,- € s termínom dodania do 3 týždňov od uhradenia zálohy vo výške 7000,- € s dopravou v cene na adresu poškodeného, kedy poškodený dňa 29.04.2022 na základe pokynu obžalovaného uhradil na bankový účet č. C. XXXX XXXX XXXXXXXXXXXX zálohu za dodanie traktora a príslušenstva vo výške 7000,- €, pričom traktor s príslušenstvom podľa objednávky mal byť obžalovaným zaslaný do troch týždňov po platbe zálohy, teda do 21.05.2022, kedy poškodenému obžalovaný malotraktor s príslušenstvom aj po opakovaných urgenciách doposiaľ nedodal, pričom konal v úmysle len od poškodeného vylákať finančný prospech a uhradené peniaze ani len čiastočne nevrátil, čím obžalovaný spôsobil poškodenému L. F. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XX škodu vo výške 7000,- €.

Za túto trestnú činnosť okresný súd uložil obžalovanému A. B. podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 36 písm. j) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených:

- spoločnosť FEDEST s. r. o. Zlatá Baňa 110, 082 52 Kokošovce, IČO: 36 770 345,
- spoločnosť INERT-RECYKLACE s. r. o., so sídlom Zadrn 441/56, Lačnov, Svitavy, Česká republika,
- spoločnosť TRADEIMEX s. r. o., Panenská 7, 811 03 Bratislava – Staré Mesto, IČO: 52 835 812,

- L. M. O., nar. XX.XX.XXXX v Q., bytom P. Q. XX,
- R. O., nar. XX.XX.XXXX v B. C., trvale bytom O., S. O. XX,
- J. J., nar. XX.XX.XXXX v U., trvale bytom Q. XXX/X, Q.,
- L. F. E., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom T. XX,
odkázal s a nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Okresný súd zdôvodnil svoje rozhodnutie v rozsahu č. I. 2478-2521 spisu.

Proti tomuto rozsudku ihneď, po jeho vyhlásení, zahlásil odvolanie obžalovaný A. B. a to proti všetkým jeho výrokom ako i konaniu, ktoré mu predchádzalo (č.l. 2475 spisu), ktoré dodatočne odôvodnil osobitnými písomnými podaniami.

Obžalovaný prostredníctvom obhajcu v písomnom zdôvodnení odvolania (č.l. 2552-2561 spisu) v skratke namietal, že boli porušené procesné práva na spravodlivý proces a na rovné postavenie strán v tomto konaní a to od samého začiatku. K tomu dôvodil, že OČTK závažným spôsobom porušovali jeho práva, pričom poukázal na vykonanie prehliadky nebytových priestorov, na ktorú súhlas mal byť priamo od obžalovaného, ako nájomcu uvedenej nehnuteľnosti a nie od niekoho iného. Namietal, že v danom prípade nešlo ani o neodkladný úkon, teda polícia mohla počkať na obžalovaného a tiež, že im nebola doručená žiadna dokumentácia ani žiadne rozhodnutia o tomto úkone. Zároveň namietal samotný priebeh vykonanej prehliadky, ktorým mala byť spôsobená škoda obžalovanému na zverených a nakúpených veciach v minimálne 77.000 Eur, pričom podľa ich názoru za to jednoznačne zodpovedajú OČTK, ktoré predmetnú vec vyšetrovali a to na všetkých stupňoch, pretože od počiatku sa na ním uvádzaný postup sťažovali a do dnešného dňa nedošlo k náprave.

V ďalšom poukázal na to, že hoci označil konkrétne osoby, spôsoby akými, kde a kedy malo prísť k porušeniu zákona a čo z toho v neprospech obžalovaného vyplynulo, tak namiesto toho, ako OČTK, tak i súd, v rozpore so zákonom uvedené veci podľa ich názoru „zamietli pod koberec“. V prípade obžalovaného, ktorý oznamoval rôzne trestné činnosti a to i opakovane, o ktorých sa domnieva, že ich spáchali konkrétne osoby z radov OČTK je podľa jeho názoru nezákonné, že sa nikto s tou vecou nezaoberal, nepreveril ju. Správnym postupom by bolo, ak by sa uvedené trestné oznámenia obžalovaného v každej veci preverili a bolo potrebné postupovať v súlade s platnou právnou úpravou voči týmto osobám, nakoľko podľa jeho názoru došlo k porušeniu zákona zo strany OČTK. Poukázal i na prípad odcudzenia Avie, kedy OČTK uznali, že k porušeniu a k trestnej činnosti došlo, avšak došlo k premlčaniu tohto skutku z hľadiska možného trestného postihu. K tomu však namietal, že OČTK mali zisťovať, kedy, čo a v akom rozsahu sa stalo, ale aj osoby, ich pomery, ich beztrestnosť a ich konanie od uvedenej doby až do súčasnosti, či náhodou z týchto okolností nevyplývalo, že došlo k premlčaniu trestnej činnosti a trestné stíhanie treba riadne realizovať.

Bol toho názoru, že celé trestné konanie je zmätočné a nemalo na súde čo hľadať, už vôbec nie dospieť do štádia vydania rozsudku. V ďalšom poukázal na porušenie zásady oficiality. Namietal i to, že v predmetnej veci vystupuje rad svedkov, ktorí nejakým spôsobom spolupracovali a participovali počas celej doby na žalovanej činnosti buď ako spolupáchatelia alebo ako osoby na údajnej trestnej činnosti obžalovaného priživujúce sa a maskujúce sa jeho osobou a páchali trestnú činnosť sami, pričom na túto činnosť obsiahle poukázal.

Obžalovaný považoval napadnutý rozsudok v rámci jeho písomného vyhodnotenia za zmätočný a kontradiktórny, pričom poukázal na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 72/2010. K tomu uviedol, že v ňom sa nachádza rad dokladov, ktoré súd oboznámil a nevyjadril sa k nim, či im verí alebo neverí, a prečo ich vlastne uvádza. Sú to tak napríklad výpisy z bankových účtov, je tak tomu pri oboznamovaní exekúcií vedených v minulosti proti obžalovanému, pretože z právneho stavu jasne vyplynulo, že proti nemu už žiadne exekúcie vedené nie sú. Zastával názor, že nikde nenájdeme žiadnu úvahu o tom, prečo bolo verené svedkom, pretože z ich výpovedi vyplýva jednoznačne, že sa sami dopustili trestnej činnosti tým, že ak sa jej dopustil obžalovaný tým, že mu pomáhali alebo sa dopustili dokonca samostatnej trestnej činnosti, a to legalizácie príjmu z trestnej činnosti, pretože ak niekto vie, že niekto ma exekúciu a, aby zabránil exekútorovi zabezpečiť príjem príjmu povinného, tak mu vytvorí sám účet a umožní mu, aby takýmto spôsobom zákonnú povinnosť obchádzal, tak sa jedná evidentne o trestnú činnosť.

Navyše poznamenal, že podľa ich názoru bolo veľmi stranené v predmetnej veci prokuratúre, ktorý z neznámych dôvodov nevedela vysvetliť rad konaní, ktoré obžalovaný namietal, nebolo mu nikdy vysvetlené, prečo prokuratúra môže, poukazovať na iné stíhanie obžalovaného a dokazovať nimi, že obžalovaný páchal trestnú činnosť s odôvodňovať tým jeho väzobné stíhanie. K tomu poukázal na úradný záznam, ktorý má potvrdiť porušovanie zákona. Namietal, že celé konanie je poznačené v rámci teórie otráveného ovocia konaním, ktorého ho a priori označuje za zmätočné a nepoužiteľné a vo veci by sa malo vykonať úplne nové konanie, v úplne inom okrese ak nie kraji, pretože okres Senický a Skalický

v tomto prípade spolupracujú s OČTK na viacerých prípadoch voči obžalovanému a je evidentné, že sa tu modus operandi týchto osôb sústavne opakuje nezameniteľným spôsobom.

Ďalej poukázal na to, že nikto z OČTK nechce rešpektovať základnú úpravu Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka, naopak OČTK i súd sa zhodli v tom, že keď si niekto niečo objedná, vyplatí zálohu, v tom momente ako ho napadne z akéhokoľvek dôvodu, môže dodávateľovi oznámiť, že so zmluvným záväzkom chce skončiť a vyplatenú zálohu chce vrátiť v celosti. Potom OČTK vyhodnocujú jeho konanie ako za nezákonné s pokusom nezákonne sa obohatiť. Bol toho názoru, že jedine dodací list podpísaný obomi stranami je hodnoverným dokladom o tom, čo kto komu dodal a čo kto od koho prebral. Napriek tomu, že toto do dnešného dňa nebolo dokladované a dokonca zo strany dodávateľa vo vzťahu k obžalovanému bolo na súde potvrdené, že sa dodacie listy nepodpisovali, údajne sa podpisovali iba faktúry, hoci z niektorých výpovedí svedkov vyplýva, že ani pri tom vždy obžalovaný nebol a zrejme to podpisovala nejaká iná osoba, ak to vôbec podpísala, lebo do dnešného dňa tieto doklady nevideli, najmä žiadne dodacie listy, to znamená, že dôkazná situácia je na strane poškodeného, aby preukázal, čo skutočne dodal a v akom množstve. K tomu zastával názor, že polícia môže zhromažďovať dôkazy, ale nie ich vytvárať.

V ďalšom sa obsiahle vyjadril k jednotlivým výpovediam svedkov, pretože podľa jeho názoru z napadnutého rozsudku nevyplýva nič iné len to, že súd opisuje výpovede svedkov, ktoré urobili na súde, ale sám k nim nezaujíma žiadne postoje, takže nikto nevie, ktoré tvrdenia alebo časti týchto stvrdení súd považuje za správne a ktoré za nesprávne. Poukázal i na nesprávny procesný priebeh výpovede svedkov, keď svedok alebo poškodený dovypovedal na otázky prokurátora, tento požiadal, aby boli čítané časti výpovedí a to nielen v konkrétnych okolnostiach, ale dokonca vo veľmi rozsiahlych častiach, tvrdiac, že chce odstrániť nejaké rozpory, ktoré nikdy nekonkretizoval. Tým, že sa mu „osviežila pamäť“ prečítaním uvedenej výpovede vlastne došlo k tomu, že jeho ďalšie dotazovanie zo strany obhajoby na prípadne rozpory alebo skutočnosti boli úplne zbytočné, pretože prokuratúra, za pomoci sudu, vlastne poškodenému alebo svedkovi ozrejnila, akým spôsobom a o čom vypovedal pred políciou a je len pochopiteľné, že na otázky obhajoby potom už odpovedal takto poučený. Aj to považoval za vážnu procesnú chybu, ktorá znamená zmarenie celého konania. V ďalšom poukázal na výpoveď poškodeného J. J., pričom mal za to, že poškodený nie celkom legálnym spôsobom došiel k predmetnému stroju a tento chcel zlegalizovať ma Slovensku. Nemal k nemu technický preukaz, bolo zistené, že je vadné VIN číslo, kde a akým spôsobom bola robená originalita, ak neexistoval technický preukaz, je nanajvýš podozrivé, ale policajné orgány to nezaujímal a dokonca nezaujímal nikoho ani to, že sám poškodený priznal, že klamal políciu, keď nahlásil stratu technického preukazu. To, že hľadal niekoho, aby ho prihlásil spôsobom, ktorý uvádza, je evidentne, že sa pokúsil o trestnú činnosť a to nelegálneho prihlásenia uvedeného stroja do evidencie a teda vystavenie dokladov, ktorými by vlastne zabezpečil jeho legalizáciu, pričom ich vydanie za týchto okolností by ale znamenalo falšovanie úradnej listiny. K tomu konštatoval, že v tomto prípade poškodený nie je žiadny poškodený, je to len človek, ktorý chcel realizovať trestnú činnosť, čo sa mu nepodarilo.

V ďalšom poukázal na výpovede svedkov L. M. O., R. O., L. F. E., pričom k nim uviedol vlastnú argumentáciu. Bol toho názoru, že OČTK sú povinné zabezpečovať dôkazy svedčiace proti obžalovanému, ale aj v jeho prospech. Najmä túto druhú časť podľa jeho názoru polícia, prokuratúra, ale aj súdy v predmetnom konaní absolútne ignorovali. Tvrdenia, ktoré vyznievali v prospech obžalovaného, alebo, ktoré ponúkal, boli vždy odmietané. K tomu poukázal i na procesný postup polície, ktorá organizovaným spôsobom mala participovať na zisťovaní klientov obžalovaného s tým, že informovali týchto, že údajne je obžalovaný darebák a podvodník a iba ich okradne, a aby odstupovali od zmlúv, resp. aby podávali na neho trestné oznámenia. S poukazom na výpovede menovaných svedkov uviedol, že je úplne zřejmé, že mnoho vecí v prenajatom zariadení, v garáži, mal a skutočne na mnohých veciach aj riadnym spôsobom pracoval. Keďže polícia mu a priori bránila a likvidovala všetky obchodné vzťahy, nie je možné sa podľa jeho názoru diviť tomu, že výsledku nakoniec, bez ohľadu na to, či myslel svoje podnikanie úprimne alebo inak, nemohol dopadnúť inak, než ako dopadol.

K výpovedi svedka F. E. uviedol, že obžalovaný, ako to vplýva aj z výpovede svedka, len žiadal to, čo vyžaduje zákon a teda písomné odstúpenie od písomnej zmluvy a potom dochádza k vráteniu finančnej čiastky, ktorá bola vyplatená a je ponížená o náklady, ktoré už obstarávateľ na zabezpečenie predmetnej dodávky vykonal. V tomto prípade z komunikácie vyplýva, že neodstúpenie od zmluvy bolo radené poškodenému právnym zástupcom a políciou s tým, že potrebovala polícia čo najviac prípadov trestného stíhania obžalovaného. A tak uvedeným spôsobom sa zrejme v podstate „vyrábali trestné prípady“, pretože vo všetkých prípadoch sú podpísané písomné zmluvy a objednávky na určité plnenia a od takýchto sa v súlade so zákonom, odstupuje znovu len písomne. Ak teda obžalovaný niekoho vyzval, aby písomne odstúpil od zmluvy, že mu potom jeho peniaze vráti, neporušil tým zákon, naopak,

postupoval v súlade so zákonom a to, čo radili poškodeným, aby postupovali iným spôsobom, by sa mali zo svojej nevedomosti teraz zodpovedať podieľaním sa na úhrade škody poškodeným. Bol toho názoru, že tú škodu cca najmenej v 77 000 eurovej hodnote spôsobili svojim nezodpovedným a nezákonným konaním zrejme orgány OČTK, ktoré umožnili rozkradnutie majetku, ktorý patrilo obžalovanému v jeho nehnuteľnosti, ktorú mal v prenájme v Šaštíne.

Poukázal i na str. 18 napadnutého rozsudku a výpoveď svedka poškodeného J., pričom zastával názor, že stretnutie viacerých údajných poškodených nebolo náhodné, ale bolo kýmisi organizované. Ďalej poukázal i na to, že poškodený potvrdil, že obžalovaný evidentne s predajcom komunikoval o uvedených troch vozidlách a to, že sa nakoniec na kúpe nedohodli, neznamená, že obžalovaný a priori chcel niekoho podviesť. Zároveň uviedol, že aj z tejto výpovede je evidentné, že polícia o svojej činnosti vo vzťahu k obžalovanému informovala veľa poškodených svedkov.

Poukazujúc na str. 21 napadnutého rozsudku a výpoveď svedka L. J. O. konštatoval, že znovu sa dostávame do toho, že sa náhodne v jeden čas stretávajú viacerí svedkovia na mieste predmetu podnikania obžalovaného. Nie je podľa jeho názoru pravdou, že by všetky veci, ktorú mu boli fakturované, vrátil naspäť spoločnosti s výnimkou troch roztrhaných montérok. Obžalovaný z predaného tovaru vrátil možno ako jednu pätinu (pred chvíľou to bolo 10%). Kto vie, že to malo hodnotu jednu pätinu, tak vrátil možno 10% jednej pätiny (tak aká tá škoda a množstvo vrátených vecí skutočne bolo, z čoho vychádzal OČTK pri stanovení kvalifikačného znaku škody?). V ďalšom poukázal na to, že policajti hľadali v ich systéme, čo si objednal obžalovaný. Nebol to prístup do jeho PC, je to ich e-shop, kde si vedeli o položke pozrieť, ako vyzerala a čo to bol za tovar. Nedal im prístup do e-shopu na doklady, ale len na položku v e-shope.

Taktiež poukázal i na výpoveď svedka U., ku ktorej dodal, že tento svedok sa vyjadruje k tomu, akým spôsobom, kde a kedy sa robia objednávky, to znamená, že určite je pravdou to, čo vyššie tvrdil predchádzajúci svedok, že do ich systému prístup nemá nikto. Ďalej bol toho názoru, že dodací list je veľmi dôležitým daňovým dokladom. Lebo bez neho sa nedá zdokladovať, či reálne k plneniu a v akom rozsahu a v akej kvalite došlo. Navyše bez podpisu dodacieho listu nie je schopná ani jedna strana preukázať, čo jej reálne dodané bolo, v akom množstve, v akej kvalite alebo nebolo. Tvrdiť iba, že si niekto niečo iba prevzal, je v rámci súdneho dokazovania menej ako málo. K tejto výpovedi tiež namietal, že a jedná o účelové zavádzajúce a ničím nepodložené tvrdenie osoby, spriaznenej s dodávateľom, ktorá navyše nevie preukázať, že tovar, ktorý dodávateľ tvrdí, že obžalovanému poslal, skutočne aj doručil. Z vyjadrení svedka podľa jeho tvrdenia je vidieť, že ako si táto osoba plní svoje povinnosti, a že ani v ďalšom nemá žiadny dôkaz o tom, že nejaký tovar prevzal a odovzdal, v akej kvalite a koľko, kedy, komu.

V ďalšom namietal stať výpovedi svedka T. B. uvedenej na str. 25, pričom k nej uvádzal vlastné tvrdenia. Podľa názoru obžalovaného z tejto výpovede je vidieť, akým spôsobom sa čo dialo a že nie je pravdou, že by v zariadení haly v Šaštíne neboli realizované rôzne reparačné a opravné práce, že tam neboli vozené rôzne vozidlá a ďalšie ich príslušenstvo a že by sa na plnení niektorých záväzkov, vo vzťahu ku klientom, skutočne aj nepracovalo. Rovnako to potvrdzuje aj to, akým spôsobom bol dovezený tovar, ktorý bol potom vracaný s tým, že je zrejme, že žiadne dodacie listy nikto nepodpisoval a navyše niekedy došlo k prebratiu tovaru právne nepríslušnou osobou, pretože zamestnanec firmy nebol oprávnený za túto firmu robiť akékoľvek právne úkony, o čom hovorí platná právna úprava a nikoho, kto ju nerešpektoval, to neospravedlňuje, najmä nie zástupcu dopravnej firmy, ktorý by mal presne vedieť, čo môže a nemôže robiť s vecami, ktoré prevzal na prepravu a za ktoré v momente prebratia prepravy zodpovedá v celom rozsahu.

Taktiež poukázal i na výpoveď svedka G. T. na str. 28, pričom namietal, že z výpisov jednotlivých účtov je jasné, že tomu tak nie je, ako tento svedok vypovedá, naopak, rad takto zabezpečených finančných prostriedkov tento svedok použil výhradne pre svoju osobnú potrebu pre svoju rodinu a pre iné záujmy, nie pre obvineného. Podľa jeho názoru dôkazy o tom, že peniaze obžalovanému odovzdával ani neexistujú, s výnimkou tvrdenia tohto pána. Naopak ide o legalizáciu príjmov z trestnej činnosti, pokiaľ sa obžalovaný nejakej trestnej činnosti dopustil a na základe toho nie je možné tieto osoby brať ako svedkov, ale minimálne ako spolupáchateľov v rámci daného trestného stíhania. Keďže tak OČTK neurobili, evidentne maria a zneužívajú právomoc verejného činiteľa, pretože k trestnej činnosti evidentne aj podľa priznania a podľa zabezpečených dôkazov došlo. K tejto výpovedi ďalej dôvodil, že táto potvrdzuje aj to, že repasačné práce sa robili a že obžalovaný mal možnosť poslať si nejaké peniaze, ak to uznal za vhodné, na účet tohto svedka práve z toho dôvodu, že tento svedok si bol vedomý, prečo tak obžalovaný chce robiť.

Rovnako obsiahle poukázal i na výpoveď svedka K. G. na str. 30, pričom k tejto uviedol svoju argumentáciu. K vyjadreniu svedka, že keď s obžalovaným uzatváral zmluvu, neoznámil mu, že na

predmetnej hale je exekúcia, lebo to nemalo s tým nič spoločné, uviedol, že nie že neoznámil, uviedol, že žiadne záväzky voči tretím osobám na hale neviaznu. To znamená, že aj pri dávaní tejto veci do nájmu táto osoba obžalovaného podviedla a ak túto halu dala do nájmu, bola povinná exekútorovi, ktorý tam na nej mal exekúciu oznámiť, že je to v nájme a ak to uvedená osoba nespravila, dopustila sa trestného činu poškodzovania veriteľa. K ďalšej časti výpovede dôvodil, že svedok s ďalšími osobami zobrali majetok, ktorý mal byť v prenajatej hale, ktorá práve v tom čase dispozične patrila obžalovanému a patrí dodnes. Vytlačil to von na nechránené miesta a ponechal to tam, čím obžalovanému spôsobil škodu tak, ako uvádzal v trestnom oznámení. Zároveň je vidieť, že aj tento svedok pripustil, že mal ponížiť fakturácie za nájom predmetnej nehnuteľnosti o vynaložené náklady a to nikdy neurobil, hoci o vynaložení týchto nákladov vedel.

V ďalšom poukázal na výpoveď svedka U. J.. Zhrňujúc uvedené mal za to, že bolo porušené jeho právo na spravodlivý proces, boli porušené práva na obhajobu, boli pravdepodobne porušené ďalšie zákony upravujúce postup OČTK, dokonca v takom rozsahu, že sa domnieval, že OČTK v tomto smere sa dokonca dopustili trestnej činnosti. Všetky tieto procesnoprávne problémy v rámci tých, ktoré namietal v konaní pred súdom, zo strany súdu považoval za také, ktoré z procesnoprávneho hľadiska odôvodňujú zrušenie napadnutého rozsudku, najmä z dôvodov spôsobu, akým bolo súdne konanie a konanie jemu predchádzajúce vedené a to najmä osobami OČTK, ktoré sa zrejme vo vzťahu k obžalovanému dopustili trestnej činnosti, čím anulovali legalitu celého trestného konania. Vo vzťahu k dokazovaniu namietal všetky dôkazy, ktoré tieto osoby z hľadiska OČTK a prokuratúry vykonali, pretože sú to podľa jeho názoru osoby, ktoré v predmetnom konaní zákonným spôsobom vystupovať nemôžu vo vzťahu k obžalovanému a z hľadiska hodnoty dôkazov, ktoré spomína súd v napadnutom rozsudku, tvrdil, že nedošlo žiadnym spôsobom k vysporiadaniu sa, vysvetleniu, čomu súd verí, čomu súd neverí, akým spôsobom tieto dôkazy boli získané, prečo námietky o nezákonnosti jednotlivých dôkazov súd nevysvetlil ako nedôvodné, prečo niektoré dôkazy rovnakého charakteru u prokuratúry pripustil, u obhajoby odmietol a porušil tým právo na rovnaký proces. Vzhľadom k tomu bol toho názoru, že celé napadnuté rozhodnutie nie je vôbec odôvodnené úvahami, ktorými sa súd pri jeho vynesení riadil, ale v podstate ide iba o opis výpovedí svedkov z prípravného konania a hlavného pojednávania, domnieval sa, že takýto rozsudok nemôže zo žiadneho pohľadu ako zákonný obstať a preto navrhol alternatívne obžalovaného spod obžaloby oslobodiť pre nedostatok dôkazov alebo vec vrátiť na nové konanie za súčasného okamžitého prepustenia obžalovaného z väzby na slobodu.

V doplnení odôvodnenia odvolania doručenom okresnému súdu dňa 06.05.2024 (č.l. 2599-2608 spisu) obžalovaný vo vlastnoručnom podaní uviedol (skrátene), že v bode 1/ obžaloby bol uznaný za vinného, že mal podviesť firmu Fedest s.r.o. o sumu 17.000,- eur, nakoľko keď sa konateľ spoločnosti G. rozhodol, že chce okamžite vrátiť peniaze, tak sa mu vyhrážal, že mu ublíži policajtami a ďalej ho vydieral. On mu odpísal, nech odstúpi od zmluvy a budú mu vrátené peniaze, na čo on odpísal, že na kriminálke mu to zakázali (komunikácia na str. 13-19, s ktorou sa súd nezaoberal). K tomu poukázal na priebeh podania trestného oznámenia a vyhrážania sa, pričom namietal, že ohľadom tohto predložili komunikáciu, avšak bezúspešne, nakoľko táto bola zamietnutá pod koberec vyšetrovateľom R., ktorý vyšetroval celú vec. Bol toho názoru, že sa nemôže jednať o podvod, čo potvrdzuje predsúdna výzva od Ak- Tarabčák, ktorú aj bližšie rozviedol. Aj napriek tejto výzve pán G. uplatňoval na súde škodu vo výške 17.000,- eur, čo je podľa jeho názoru podvod, pretože si chcel dvakrát uplatniť tú istú škodu. V ďalšom poukázal na konanie vedené pod PV 149/22/2205-24. Ďalej namietal, že sa nikto nezaoberal Občianskym zákonníkom a jeho ust. § 497 a § 498. Taktiež poukázal na priebeh hlavného pojednávania a neadekvátne správanie sa G., kedy sudkyňa ani prokurátor nijako nezasiahli, čo potvrdzuje zvuková nahrávka z hlavného pojednávania.

K bodu 2/ obžaloby uviedol, že svedok bol kontaktovaný zo strany polície, že je podvodník a nech odstúpi od zmluvy alebo nech podá na neho trestné oznámenie, čo potvrdzuje Whatsapp komunikácia zo dňa 16.12.2021. To, že to bolo ovplyvňované a koordinované, podľa jeho názoru potvrdzuje aj úradný záznam opäť V. zo dňa 04.01.2021 na strane 926 spisu. To, že predmetnú Tatru robil pre spoločnosť K., potvrdzuje aj úradný záznam operatívca KR-ORPZ-Senica J. zo dňa 26.01.2022, kde sa píše, že po príchode na prevádzku sa vonku pieskovala práve Tatra 815 podľa kabíny a vo vnútri sa robili ďalšie stroje a autá. Z tohto záznamu jednoznačne vyplýva, že vozidlo pre K. mal a dokonca na ňom aj robil opravy podľa zmluvy.

K bodu 3/ obžaloby namietal, že v spise sa nenachádzajú dodacie listy podpísané jeho osobou a že tovar prebral, je postavené na výpovedi O. a jeho kuriéra U., avšak keď si niečo vonku objednal, tak vždy iným prepravným spoločnostiam podpisoval, že tovar prebral, ba v niektorých dokonca musíte uviesť PIN kód zásielky, ktorá Vám príde do mailu alebo SMS správy. V tomto prípade nič, iba faktúra, ktorú nikto neverifikoval, či ju vážne podpísal. Takéto konanie podľa jeho názoru usvedčuje spoločnosť, že takto

robila daňové podvody cez faktúry a to tak, že dodávala veci aj garážovým majstrom bez dokladu a aby im to nesvietilo na sklade, ak daný tovar pripísali zmluvnému odberateľovi. K tomu opätovne poukázal na úradný záznam zo dňa 04.01.2021, pričom mal za to, že buď vyšetrovateľ V. krivo vypovedal na súde, kde tento rozhovor poprel alebo vytváral dôkazy a dokladal ich do spisu, čo je v rozpore s Trestným poriadkom, ústavou a doktrínou o ovocí z otráveného stromu.

K bodu 4/ obžaloby namietal, že nikde nie je príjmový doklad, pričom namietal nevykonanie dôkazov potvrdzujúcich jeho nevinu.

K bodu 5/ obžaloby uviedol, že O. si u neho objednal liazku a taktiež odstupoval od zmluvy, avšak odmietol podpísať odstúpenie, o ktoré ho žiadal. Obžalovaný je presvedčený, že bol ovplyvnený zo strany polície, keďže mu poslal SMS správu, kde mu písal, že má kamaráta z vojny a že jeho smola je tá, že robí na kriminálke a že všetko o ňom vie aj o T. a dobre si má rozmyslieť o tie peniaze, čo však na súde poprel.

K bodu 6/ obžaloby uviedol, že ak by to bola pravda, čo vypovedal pán J., tak ho nahováral na trestnú činnosť a tým z nepráva právo nejde urobiť, čo je podľa jeho názoru v rozpore s jeho výpoveďou na hlavnom pojednávaní, ktorú aj rozviedol.

K bodu 7/ obžaloby uviedol, že keď nemal ako traktor dovieť, poškodený si pre neho nedošiel a to aj napriek tomu, že mohol si náklady na prepravu odpočítať od doplatku, čo však on nepovažoval za podstatné a išiel podať trestné oznámenie. Podľa jeho názoru bol aj on ovplyvnený zo strany polície, čo potvrdzuje jeho výpoveď na hlavnom pojednávaní, na ktorú poukázal.

V ďalšom poukazujúc na výpoveď svedka T., pričom je podľa jeho názoru nepochopiteľné, prečo nie je stíhaný aj on, keďže na danej činnosti participoval, ako to vyplýva z výpisu bánk. Ďalej uviedol, že menovaný po jeho vzatí do väzby predal jeho plničku klobás za 700,- eur za 2 obedové menu a kilo klobás, pričom si myslí, že to bolo pre kriminálku. Bol toho názoru, že tento svedok podľa judikatúry musí byť taktiež stíhaný. K výpovedi svedka B. uviedol, že tento sa priznal na súde aj pred OČTK a to konkrétne ČVS:ORP-358/HO-SI-2022, že na kriminálnej polícii krivo vypovedal v Senici a že u neho robil na čierno aj so svokrom a tieto osoby sa nestíhajú. Keď podal trestné oznámenie, tak OP Senica pán O. odmietol oznámenie, že sa o nič nejedná a to preto, aby kajúnci nezačali vypovedať, kto ich naviedol na krivé výpovede zo strany OČTK a čo im za to sľúbil. Bol toho názoru, že celý tento proces mu boli upierané jeho práva na obhajobu. Ďalej namietal, že výsluchy svedkov na súde boli vykonané v rozpore s Trestným poriadkom, keď vypočul svedka prokurátor a keďže svedok klamal a odlišovala sa jeho výpoveď, tak prokurátor navrhol prečítať jeho výpoveď predtým, ako ho vypočula obhajoba, čo je v rozpore s kontradiktórnym spôsobom konania a jeho upretie práva na spravodlivý proces a na obhajobu. Podľa jeho názoru toto jeho trestné stíhanie je len zakrytie trestnej činnosti zo strany OČTK, pričom poukázal na nezákonné vykonanie prehliadky autodiely v Šaštíne zo dňa 02.11.2022. K tomu uviedol, že úmysel KP OR PZ Senica bolo, aby sa nedostal do haly v Šaštíne a mohol byť jeho majetok rozkradnutý. Ďalej obsiahlo poukázal aj na ďalšiu prehliadku domu v roku 2017.

Na základe vyššie uvedeného žiadal odvolací súd o oslobodenie spod obžaloby pre nedostatok dôkazov alebo vrátenie veci späť na Okresný súd, aby sa došetřila tak, aby mohlo byť jasné, či spáchal podvod alebo nie, nakoľko z rozsudku sa to nijako nevie dočítať.

V doplnení odôvodnenia odvolania doručenom krajskému súdu dňa 28.05.2024 (č.l. 2614-2618 spisu) obžalovaný vo vlastnoručnom podaní namietal (skrátene), že rozsudok bol podľa jeho názoru vydaný predčasne, nakoľko dňa 21.02.2024 bola KP Trnava doručená generálna námietka zaujatosti voči všetkým príslušníkom PZ v Trnavskom kraji a taktiež voči všetkým prokurátorom KP Trnava, nakoľko na hlavnom pojednávaní dňa 19.02.2024 znalec doc. J. potvrdil trestnú činnosť OČTK z roku 2017 v trestnej veci pod sp. zn. 6T/87/2019. Z takto vyrobených dôkazov KP Trnava podala aj obžalobu a daná vec sa pojednáva. Na danej trestnej činnosti sa podieľali KP OR PZ Senica a Skalica a OP Senica, OP Skalica a následne KP Trnava. Od roku 2018 na túto trestnú činnosť OČTK upozorňoval, avšak vždy jeho podnety skončili u tých, ktorí sa na nej podieľali a preto vždy to bolo zametené pod koberec. V súčasnosti na túto trestnú činnosť, ktorú vyšetřuje ÚIS a NAKA dozoruje GP SR. Táto trestná činnosť by bola podľa jeho názoru potvrdená skôr, ale sudkyňa okresného súdu ho úmyselne nepustila na eskortu na pojednávanie, kde mal byť vypočutý práve znalec P. J., ktorý túto trestnú činnosť potvrdil. Záverom žiadal Krajský súd v Trnave, aby rozsudok zrušil a vrátil vec na okresný súd, aby sa riadne vyšetřila trestná činnosť OČTK z roku 2017 a aj z roku 2022, nakoľko sú to tie isté osoby, ktoré sa jej dopúšťali.

V doplnení odôvodnenia odvolania doručenom krajskému súdu dňa 10.06.2024 (č.l. 2621-2623 spisu) obžalovaný vo vlastnoručnom podaní namietal (skrátene), že okresný súd mu zamietol všetky dôkazy, ktoré navrhol a vyvstali aj z výsluchu jednotlivých svedkov na hlavnom pojednávaní, čím mu bolo upreté právo na obhajobu a je to v rozpore s rozhodnutiami súdov ako napr. 3To/9/2023, 5To/20/2010, ktoré

aj citoval. Namietal, že v tomto prípade je od podvodu treba odlišovať neschopnosť dodržať zmluvný záväzok. V tomto prípade by trestanie trestom odňatia slobody bolo v rozpore s čl. 17 ods. 2 Ústavy SR. V čase, keď zmluvný záväzok uzatváralo, konal v úmysle, že záväzok v dohodnutej dobe nesplní alebo nebude môcť splniť a že veriteľa uvádza do omylu na jeho škodu, pričom zo spisového materiálu nič také nevyplýva. K tomu poukázal aj na ustálenú právnu prax v tom smere, že práve pri takýchto všeobecných oznámeniach, kde jedinou konkrétnou skutočnosťou je záväzkovoprávny vzťah medzi dvoma subjektmi a neplnenie záväzku jednou zmluvnou stranou (nehradenie dlhov potom nie je samo o sebe trestným činom) mal OČTK uplatniť aj tzv. princíp „ultima ratio“ (teda popri konštatovaní, že len nesplnenie povinnosti dlžníka nie je trestným činom), pretože je neprípustné, aby trestné konanie nahrádzalo konanie obchodno-právne. Taktiež namietal, že je neprípustné, aby OČTK pôsobil v úlohe akéhosi „vymáhača dlho“ pre veriteľa. Je podľa jeho názoru neprijateľné, aby sa štandardné civilné vzťahy riešili na úkor jednej strany prostriedkami trestného práva takým spôsobom, ktorého dôsledkom je nerovné postavenie účastníkov vo vzájomných záväzkových vzťahov. Ďalej opakovane namietal, že KP-ORPZ-Senica a OP Senica sa v roku 2017 dopustili trestnej činnosti na jeho osobe, ktorú mal potvrdiť znalec doc. J. na Okresnom súde Senica pod sp. zn. 6T/87/2019 a preto je teraz vedené konanie na GP SR, kde sa rozhoduje o odňatí týchto vecí z kraja Trnava, a preto podľa jeho názoru vydanie tohto rozsudku bolo predčasné, pričom poukázal na rozhodnutie ÚS SR pod sp. zn. II. ÚS 32/2016. Na základe uvedeného žiadal Krajský súd v Trnave o zrušenie rozsudku a vrátenie veci na došetrenie Okresnému súdu Senica.

V zásielke doručenej krajskému súdu dňa 20.08.2024 (č.l. 2781-2786 spisu) obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu doručil súdu kópiu uznesenia GP SR zo dňa 13.08.2024 pod sp. zn. IV/2 Pz 29/24/1000-2, IV/2 Pz 3024/1000-2.

Okresný prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie proti napadnutému rozsudku, čo sa týka výroku o vine, pričom voči výroku o treste a o náhrade škody si ponechal lehotu (č.l. 2475 spisu), pričom odvolanie do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu nepodal a k odvolaniu obžalovaného sa v primeranej lehote aj napriek výzve okresného súdu nevyjadril.

Konanie na odvolacom súde

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie a to dňa 06.08.2024, ktoré bolo odročené. Následne krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 24.09.2024 prostredníctvom videokonferenčného zariadenia podľa § 61b ods. 1 Trestného poriadku a to za prítomnosti prokurátorky krajskej prokuratúry, obžalovaného A. B. a jeho obhajcu. Menovaný obžalovaný bol o termíne verejného zasadnutia riadne upovedomený, upovedomenie prevzal 27.08.2024.

Zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu v konečnom návrhu navrhla aplikovať novelu Trestného zákona účinnú od 06.08.2024 a to po predchádzajúcom zrušení výroku o treste a spôsobe jeho výkonu napadnutého rozsudku.

Obhajca obžalovaného v konečnom návrhu zotrval na všetkom, čo uviedli v ich stanoviskách. Navrhol alternatívne buď oslobodiť pre nedostatok dôkazov a vrátiť vec do prípravného konania alebo zrušiť napadnuté rozhodnutie a vrátiť súdu I. stupňa, aby sa vysporiadal s procesnými chybami.

Obžalovaný A. B. v konečnom návrhu súhlasil s návrhom svojho obhajcu a pridržiaval sa ich písomných vyjadrení.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania, podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného A. B. je čiastočne dôvodné, pretože po preskúmaní veci, najmä po účinnosti novely Trestného zákona, bolo nevyhnutné prehodnotiť právnu kvalifikáciu spáchaných skutkov ako aj trest uložený obžalovanému tak, aby bol v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného zákona účinného od 06.08.2024.

Celkom na úvod krajský súd považuje za potrebné uviesť, že okresný súd v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku, postupoval v súlade s Trestným poriadkom, na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy v rozsahu potrebnom pre náležité zistenie skutočného stavu veci nevyhnutného pre zákonné a objektívne rozhodnutie. Okresný súd tiež dodržal všetky zákonné ustanovenia, zmyslom ktorých je zabezpečenie práva obžalovaného na obhajobu, následne v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku vykonané dôkazy vyhodnotil po uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel tak ku správnym skutkovým zisteniam, ktoré zodpovedajú vykonaným dôkazom. Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku stručne, jasne vyložil, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, existenciu ktorých skutočností pokladal za zreteľné na výsledky dokazovania za vylúčené, alebo pochybné. Akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si vzájomne odporujú.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku je tiež zrejmé akými právnymi úvahami sa okresný súd riadil, keď rozhodol o uznaní viny obžalovaného zo skutkov, pre ktoré bol postavený pred súd. Aj podľa názoru krajského súdu vzhľadom na vykonané dôkazy bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutky tak, ako ich prvostupňový súd ustálil sa stali a že tieto skutky spáchal obžalovaný A. B..

K výroku o vine

Krajský súd vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému a ustálenému okresným súdom v napadnutom rozsudku nemá žiadne výhrady, závery okresného súdu si v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

S ohľadom na obsah odvolacích námietok obžalovaného sa žiada podotknúť, že krajský súd zhodne, ako súd I. stupňa nemal pochybnosti o vine obžalovaného tak, ako mu to kladie za vinu obžaloba a prvostupňový rozsudok. Dôkazy, ktoré boli vo veci vykonané, vytvárajú vo svojom súhrne ucelenú reťaz priamych i nepriamych dôkazov, ktoré obžalovaného zo spáchaných skutkov bez akýchkoľvek pochybností usvedčujú.

V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa odvolací súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Z podaného odvolania a jeho vyššie citovaných dôvodov vyplýva, že obžalovaný namieta v prvom rade zákonnosť postupu OČTK pri zabezpečovaní dôkazov, ako aj zákonnosť vykonania prehliadky nebytových priestorov, nedostatok dôkazov na jeho usvedčenie, správnosť postupu okresného súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, na základe ktorého hodnotenia dôkazov okresný súd dospel k záveru o preukázaní viny obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených v napadnutom rozsudku okresného súdu. V uvedených dôvodoch odvolací súd identifikoval, že podaným odvolaním sú vytýkané chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku a nesprávnu aplikáciu § 2 ods. 12 Trestného poriadku okresným súdom pri hodnotení vykonaných dôkazov v zmysle § 321 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.

S prihliadnutím na obsah odvolacích námietok obžalovaného, v ktorých namietal dokazovanie, teda že okresný súd rozhodol o jeho vine bez relevantného dôkazu, a preto navrhol krajskému súdu, aby ho alternatívne spod obžaloby oslobodil pre nedostatok dôkazov, vzhľadom na tieto námietky považuje odvolací súd za nevyhnutné zosumarizovať základné úvahy o dostatku dôkazov vo vzťahu k vine obžalovaného nasledovne.

Krajský súd sa stotožnil s názorom okresného súdu, že proti obžalovanému existuje dostatok usvedčujúcich dôkazov, medzi ktoré patria predovšetkým výpovede svedkov poškodených J. J., L. M. O., R. O., L. F. E., F. G. a J. K., ktorí priebeh kontaktov a jednaní s obžalovaným podrobne popísali, uviedli skutočnosti, za akých sa s obžalovaným skontaktovali, z akého dôvodu a akú sumu obžalovanému zaplatili i čo nasledovalo po úhrade peňazí a v prípade Tradeimexu po prevzatí tovaru obžalovaným. Nanajvýš, výpovede menovaných svedkov poškodených vyznievajú vnútorne logicky, hodnoverne a sú v dobrom logickom súlade aj s ostatnými vo veci vykonanými dôkazmi a to konkrétne výpoveďou svedka G. T., ktorý potvrdil, že u obžalovaného pracoval a poskytol mu svoje číslo účtu, aby tam boli obžalovanému zasielané peniaze od zákazníkov, pričom keď na účet prišli peniaze pre obžalovaného, tak mu zavolať, že mu prišli peniaze, spolu ich išli vybrať, vyberal ich on a odovzdal ich obžalovanému, alebo podľa pokynu obžalovaného. Čo sa týka skutkov v bodoch 3A a 3B, z týchto je obžalovaný usvedčovaný

poškodeným L. J. O., z ktorého výpovede vyplýva, že z predaného tovaru sa im vrátilo možno nejakých 10 % pôvodnej objednávky, ale ten tovar bol poškodený, použitý, ktorú skutočnosť v podstate potvrdil vo výpovedi aj svedok A. U.. V kontexte uvedeného potom možno jednoznačne konštatovať, že v rámci celého trestného konania nebol vykonaný žiaden taký dôkaz, ktorý by podstatným spôsobom spochybňoval tvrdenie menovaných poškodených svedkov. Potom ani krajský súd tak nemal žiadne pochybnosti o tom, že žalované skutky sa stali spôsobom opísaným v skutkovej vete výroku o vine a že ich spáchal obžalovaný. V kontexte uvedených dôkazov preto ani krajský súd neuveril obhajobným námietkam obžalovaného, nakoľko tieto považoval za tendenčné a účelové, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti.

V súvislosti s vyššie uvedeným je potrebné uviesť, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V posudzovanej veci uplatnené odvolacie námietky obžalovaným smerujú primárne do oblasti skutkových zistení (spochybňovanie vykonaných dôkazov, najmä výpovedí svedkov poškodených ako i výpovedí ostatných svedkov), teda výhrad voči skutkovým zisteniam, spôsobu hodnotenia dôkazov vykonaných súdom nižšej inštancie a zároveň polemizuje s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa. V podstate ide o snahu obžalovaného presadiť vlastnú, pre neho priaznivú a od skutkových zistení súdu prvého stupňa inú verziu skutkového stavu veci, a to spochybňovaním všetkého.

Ku kritike obžalovaného ohľadne spôsobu, akým okresný súd hodnotil vykonané dôkazy, najmä výpovede svedkov poškodených, svedkov ako aj iné zabezpečené dôkazy v tomto konaní, je potrebné vo všeobecnosti uviesť, že v trestnom konaní platia zákonom stanovené pravidlá pre zisťovanie skutkového stavu veci a pre hodnotenie dôkazov. Podľa nich je potrebné zisťovať skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie. Trestný poriadok nestanovuje žiadne pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Inak povedané, Trestný poriadok neupravuje otázku minimálneho množstva a kvality dôkazov potrebných na preukázanie viny obžalovaného. Platí zásada voľného hodnotenia dôkazov, podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

V súvislosti s hodnotením dôkazov platí aj druhé pravidlo, podľa ktorého ak okresný súd postupoval pri hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku, teda že ich hodnotil na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam, krajský súd nemôže napadnutý rozsudok zrušiť len preto, že by sám na základe svojho presvedčenia hodnotil tie isté dôkazy s iným do úvahy prichádzajúcim výsledkom. V takom prípade totiž nie je možné napadnutému rozsudku vytknúť žiadnu vadu v zmysle uvedeného ustanovenia (porovnaj R 53/1992).

Krajský súd tiež opakovane vo svojich rozhodnutiach prizvukuje, že právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov. Rovnako súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov, lebo proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.08.2015, sp. zn. 4Tdo/36/2015).

Inak povedané, proces dokazovania (a to nie len z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania) je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov, dochádza k vydaniu meritórneho

rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Trestného poriadku, podľa ktorej orgány postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie (porovnaj uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1To/7/2012 z 30. januára 2013).

Potom v súhrne odvolacie námietky obžalovaného svojim obsahom nenapĺňajú žiadny odvolací dôvod podľa § 321 Trestného poriadku. Vykonané dôkazy, tak ako ich ustálil okresný súd a rovnako aj na ktoré poukazuje krajský súd vyššie v texte, totiž tvoria uzavretú reťaz jednotlivých priamych aj nepriamych dôkazov, logicky na seba nadväzujúcich, preto i krajský súd dospel k záveru, že vina obžalovaného A. B. bola preukázaná bez akýchkoľvek pochybností, a preto rozsudok okresného súdu, pokiaľ ide o ustálenie skutkového stavu, považoval za správny a zákonný.

Navyše k tým odvolacím námietkam obžalovaného, v ktorých opakovane hodnotí výpovede svedkov poškodených ako aj ostatných svedkov a to odlišne od prvostupňového súdu, k týmto námietkam krajský súd poukazuje na vyššie uvedené základné pravidlá v súvislosti s hodnotením dôkazov ako i na to ustálenú judikatúru, v zmysle ktorej pri hodnotení vierohodnosti svedka je súd povinný prihliadnuť najmä k vnútornej štruktúre výpovede svedka, teda či si neodporuje v podstatných okolnostiach, o ktorých vypovedal, k logickým súvislostiam o okolnostiach, o ktorých svedok vypovedá, či výpoveď svedka je v súlade aj s ostatnými dôkazmi zadováženými v trestnom konaní, pričom nie menej podstatná bude aj okolnosť vzťahu svedka k obžalovanému, teda či svedok s obžalovaným je v príbuzenskom vzťahu, resp. (ne)priateľskom, susedskom, či zamestnávateľskom vzťahu, príp. v inom vzťahu podriadenosti alebo nadriadenosti. Taktiež je potrebné prihliadať na existenciu vlastného (často hmotného) záujmu svedka na výsledku trestného konania, v prípade, že v trestnom konaní vyjde najavo motív a príčiny (vyplývajúce, či už z pozitívneho alebo negatívneho pomeru medzi svedkom a obžalovaným alebo svedkom a poškodeným), ktoré by mohli mať na výpoveď svedka vplyv. Je úlohou súdu, aby po zvážení všetkých týchto dôkazov a okolností prípadu, postupom v zmysle ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku podľa vnútorného presvedčenia rozhodol, ktorá skupina dôkazov je vierohodná a ktorá vierohodná nie je (uznesenie Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/97/2009 zo dňa 3.9.2009). Keďže výpovede menovaných svedkov poškodených J. J., L. M. O., R. O., L. F. E., F. G., J. K. a L. J. O. boli podporené aj výpoveďami svedkov G. T. a A. U. a taktiež aj ostatnými dôkazmi, ako je uvedené aj v odôvodnení napadnutého rozsudku, ani krajský súd tak ako súd prvostupňový nemal dôvod z nich nevychádzať, ale práve naopak, správne prvostupňový súd založil na nich svoje rozhodnutie. S hodnotením predmetných výpovedí svedkov poškodených a svedkov, ako i výpovede obžalovaného či ostatných zabezpečených dôkazov sa vysporiadal prvostupňový súd správnym spôsobom, ku ktorému nemá čo odvolací súd dodať a preto naň len poukazuje.

V súhrne potom možno uzavrieť, že z doposiaľ vykonaného dokazovania síce vyplynulo, že obžalovaný poprel spáchanie skutkov, no jeho obhajoba je nedôveryhodná nielen pre vnútornú nekonzistentnosť s ostatne vykonanými dôkazmi, na ktorú v podrobnostiach odkázal v odôvodnení napadnutého rozsudku už súd prvého stupňa a s ktorými úvahami z tohto plynúcimi sa odvolací súd pre ich logickosť, ale aj pre súlad s ustanovením § 2 ods. 12 Trestného poriadku stotožnil. Obhajoba neobstojí proti konkrétnym, stabilným, bez podstatných rozporov podaných výpoveďí svedkov poškodených J. J., L. M. O., R. O., L. F. E., F. G., J. K. a L. J. O.. Tu aj odvolací súd konštatuje, že obhajoba stojí proti spolu siedmim priamym usvedčujúcim svedectvám, o ktorých občianskej poctivosti a celkovej hodnovernosti odvolací súd nemal žiadne dôkazy, ktoré by hodnovernosť svedkov spochybňovali. Podrobne na obsah ich výpovedí poukázal už súd prvého stupňa a nakoľko sa jeho zistenia kryjú s obsahom predložených zákonne vykonaných dôkazov, a rozhodnutia súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu tvoria jeden kompaktný celok, nie je potrebné tento obsah opakovať aj v tomto rozsudku. Okrem týchto usvedčujúcich dôkazov, obžalovaného nepriamo usvedčujú aj výpovede ostatných svedkov ako i ďalšie listinné dôkazy. Napokon, skutočnosť, že sa obhajoba nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Vyjadrené inak, pokiaľ ide o námietky obžalovaného k obsahu a rozsahu vlastnej úvahy okresného súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov a námietky k hodnoteniu dôkazov spôsobom, ktorý

nezodpovedá predstavám obžalovaného, nemá to za následok porušenie jeho práva na obhajobu a na spravodlivý súdny proces.

Tvrdenie obhajoby, že prehliadka nebytových priestorov nebola vykonaná zákonne, keďže na jej vykonanie mal byť udelený súhlas priamo od obžalovaného, ako nájomcu uvedenej nehnuteľnosti a nie od niekoho iného, je podľa názoru odvolacieho súdu zmätočné. Totiž v spise sa nenachádza žiaden záznam o tom, že by bola v predmetnej veci vykonaná domová prehliadka alebo prehliadka iných priestorov a pozemkov, ako obsiahlo namieta obžalovaný vo svojich námietkach. Rovnako sa v spise nenachádza žiaden procesný úkon zo strany OČTK, z ktorého by vyplývalo, že obžalovanému boli nejaké veci odňaté pri nezákonnom vniknutí polície do objektov garáže obžalovaného, kde sa nachádzal rad vecí obžalovaného a jeho klientov a dokladov, ktoré súviseli s jeho podnikaním. Tieto tvrdenia obžalovaného, uvedené v jeho odôvodnení odvolania ako aj opakovane predkladané na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom, teda zostali iba v rovine tvrdení, ktoré neboli podložené žiadnymi dôkazmi.

Obhajoba nedôvodne namietala aj to, že okresný súd nevykonal všetky dôkazy nevyhnutné na riadne zistenie skutkového stavu vzhľadom s tým, že mal vyhovieť a vykonať obhajobou navrhované dôkazy. Okresný súd správne odmietol ako nadbytočné vykonať dôkazy a to dôkaz na zabezpečenie oznámenia o strate technického preukazuje neexistujúceho; výsluch právneho zástupcu spol. Tradeimex, p. M. B. K.; nariadiť vyhotovenie posudku na výpis z telefónov, ktoré obžalovanému boli zadržané a z ktorých zrejme mali prichádzať SMS, ktoré sa spomínajú v zápisnici o HP vo vzťahu k pošk. L. M. O.; výsluch osôb v procesnom postavení svedkov J. J. M. V., S. J. U. K., S. M. J. k úradným záznamom; výsluch svedkov J. Q. U., P. C. a oboznámiť uznesenia KS Trnava vo veci vedenej na OS Senica, prac. Skalica. Okresný súd odmietnutie vykonania týchto dôkazov náležitým spôsobom odôvodnil na str. 42 odôvodnenia napadnutého rozsudku v zmysle zákonnej požiadavky podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku, pričom tieto dôvody odmietnutia sú akceptovateľné aj zo strany krajského súdu. Možno len obhajobe pripomenúť, že je na voľnej úvahe súdu či dôkaz vykoná alebo nie majúci na pamäti náležité zistenie skutkového stavu veci.

Krajský súd považuje za nedôvodnú aj odvolaciu námietku obhajoby, v ktorej táto poukázala na nesprávny procesný priebeh výpovede svedkov na hlavnom pojednávaní, namietajúc najmä čítanie ich výpovedí z prípravného konania predtým, ako boli vypočúvaní obhajobou. K tejto námietke sa už na hlavnom pojednávaní vyjadrila samosudkyňa, keď uviedla, že ust. § 264 Trestného poriadku neuvádza, že sa má predloženie skoršej výpovede svedka, resp. prečítanie, diať až po jeho celom, teda úplnom výsluchu stranami, ale je možné zápisnicu o výsluchu tohto svedka prečítať už keď odstraňuje rozpor vo výpovedi jedna procesná strana pri svojom výsluchu s tým, že následne bude umožnené druhej procesnej strane tohto svedka vypočuť, klásť mu otázky a prípadne i poukazovať a odstraňovať ďalšie rozpory v jeho výpovedi, ktoré môžu nastať. Vzhľadom na správnosť tejto argumentácie, ktorá má základ v príslušných ustanoveniach Trestného poriadku, sa s ňou krajský súd stotožňuje a v celom rozsahu na ňu poukazuje.

Neobstoja v tomto smere ani argumenty obžalovaného, v ktorých súhrne poukazuje na to, že orgány činné v trestnom konaní zadovážili všetky dôkazné prostriedky nezákonne, v dôsledku čoho tieto posúdil ako „ovocie z otráveného stromu“. O nezákonnosti vykonaných úkonov tohto trestného konania ako o dôkazoch získaných z otráveného stromu by bolo možné hovoriť iba v prípade, že by bolo porušené ustanovenie čl. 3 Dohovoru a v nadväznosti na to ustanovenie § 119 ods. 5 Trestného poriadku, k čomu v prejednávacom prípade nedošlo.

Krajský súd zdôrazňuje, že postup orgánov činných v trestnom konaní bol plne v súlade so zákonom a nezistil žiadne porušenie práva na obhajobu obžalovaného. V tejto súvislosti je potrebné tiež poukázať na to, že obžalovaný bol riadne vypočutý tak v prípravnom konaní ako aj v konaní pred súdom I. stupňa, na záver prípravného konania mal možnosť si preštudovať vyšetrovací spis a vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, bolo mu tiež zachované právo predkladať a obstarávať nové dôkazy. Je potrebné tiež konštatovať, že súdne konanie bolo vykonané kontradiktórnym spôsobom.

Potom v súvislosti s posudzovaním otázky zákonnosti konania predchádzajúceho napadnutým výrokom rozsudku odvolací súd považuje za potrebné poukázať na znenie ustanovenia § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, podľa ktorého dôvodom na zrušenie rozsudku sú len podstatné chyby konania,

ktoré predchádzalo napadnutým výrokom rozsudku, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo na obhajobu. Z obsahu uvedeného ustanovenia teda jasne vyplýva, že nie každé porušenie procesných ustanovení o konaní je dôvodom na zrušenie rozsudku podľa § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ale musí ísť o podstatné chyby konania. Odvolací súd tak stál pre úlohou posúdiť, či obhajobou namietané postupy konania vykazujú rozpor s ustanoveniami, upravujúcimi postup v konaní a v prípade pozitívneho zistenia posúdiť, či ide o podstatné chyby konania v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku. V rámci riešenia otázky, či v dôvodoch odvolania namietaným postupom došlo k podstatným chybám konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, odvolací súd musí konštatovať, že v súvislosti s obhajobou namietaným postupom nedošlo k podstatným chybám v konaní na okresnom súde. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že v tomto prípade nedošlo k porušeniu práva na obhajobu v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku.

V konečnom dôsledku nie je dôvodná ani námietka obžalovaného argumentujúca, že išlo výlučne o obchodno-právny vzťah medzi obžalovaným a poškodenými, pričom neboli naplnené zákonné znaky trestného činu podvodu. K tomu krajský súd uvádza, že pravidlo „ultima ratio“ možno uplatniť jedine prostredníctvom materiálneho korektívu v rozsahu § 10 ods. 2 Trestného zákona, teda v zmysle platnej a účinnej zákonnej úpravy len pri prečinoch. Toto pravidlo je vo vzťahu k prečinom plne opodstatnené, pretože súdna moc na aplikáciu princípu „ultima ratio“ použila zákonodarcom deklarovanú možnosť za istých okolností nepovažovať za protiprávne konanie, ktoré sa ako protiprávne javí z dôvodu naplnenia všetkých formálnych znakov skutkovej podstaty konkrétneho prečinu. Nakoľko bol v predmetnom prípade založený tak hmotnoprávny, ako aj procesnoprávny vzťah medzi obžalovaným ako páchatelom trestného činu a štátom v podobe orgánov činných v trestnom konaní ako orgánov dozeraúcich na dodržiavanie zákonnosti, nie je možné postupovať podľa civilného procesu, ktorého účel a úlohy sú v spoločnosti absolútne odlišné. V prípade akceptácie tvrdení obžalovaného by de facto došlo k dekriminalizácii konania, ktoré Trestný zákon považuje za trestné. Civilný proces z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti nerieši a ani nemôže riešiť podvodné konania opísané v príslušných skutkových vetách. V prípade výskytu takýchto konaní nastupuje ich sankcionovanie prostriedkami trestného práva práve pre to, aby sa spoločensky škodlivému, nečestnému a špekulatívnemu konaniu nielen predchádzalo už samotnou existenciou trestného činu podvodu, ale aj preto, aby takéto praktiky boli spravodlivo postihnuté prostriedkami trestného práva.

Z pohľadu krajského súdu je tiež potrebné pripomenúť, že použitie prostriedkov trestného práva na takéto porušenie súkromno-právnych vzťahov nepochybne prichádza do úvahy práve tam, kde porušovateľ práva nechce dobrovoľne odstrániť následky svojho protiprávneho konania, hoci je o to poškodeným žiadaný, a to ani za situácie, že bezprostredne hrozí použitie aj prostriedkov trestného práva. Za takej situácie, pri súčasnom zistení naplnenia znakov určitého trestného činu, sa páchatel už princípu ultima ratio domáhať nemôže. V predmetnom prípade poškodení žiadali od obžalovaného vrátenie zálohy, resp. dodanie tovaru. Sami poškodení sa pritom museli dopytovať obžalovaného informácii o stave svojho záväzku, najmä ho opakovane kontaktovali, pričom obžalovaný prestal v mnohých prípadoch komunikovať, odmlčal sa a žiadanú zálohu nevrátil a tovar nedodal. Okrem toho poškodená spoločnosť INERT-RECYCLACE s.r.o. bola navyše obžalovaným čiastočne "zavádzaná", že obžalovaný vozidlo za účelom prestavby v zmysle záväznej objednávky pre poškodenú kúpil, avšak v konečnom dôsledku ho nekúpil.

Krajský súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované pod R 96/2014, podľa ktorého, ak páchatel svojím konaním naplní zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdu vyvodiť trestnoprávnu zodpovednosť postupom podľa Trestného poriadku.

Pokiaľ obhajoba namietala i to, že v predmetnej veci vystupuje rad svedkov, ktorí nejakým spôsobom spolupracovali a participovali počas celej doby na žalovanej činnosti buď ako spolupáchatelia alebo ako osoby na údajnej trestnej činnosti obžalovaného priživujúce sa a maskujúce sa jeho osobou a páchali trestnú činnosť sami, aj túto sťažnostnú námietku je potrebné vyhodnotiť ako nedôvodnú. V tomto smere krajský súd len uvádza, že na zistenie formy trestnej súčinnosti je prioritne nevyhnutné ustáliť konanie jednotlivých osôb. Odvolací súd sa podstatou trestnoprávne relevantného konania obžalovaného, ktoré bolo opísané v napadnutom rozsudku ako aj v podanej obžalobe, zaoberal, pričom dospel k záveru, že sa primárne jednalo o uzatvorenie záväzku medzi obžalovaným A. B. a vyššie menovanými poškodenými

a to napriek tomu, že obžalovaný vopred (už pred uzavretím v obžalobe presne špecifikovaného záväzku) vedel, že tovar nedodá, peniaze nevráti, tovar neuhradí, resp. vzhľadom na svoju finančnú situáciu ich nebude môcť vrátiť a uhradiť, a preto uviedol poškodených do omylu v otázke uhradenia pohľadávky. Skutkové zistenie prvostupňového súdu, vyjadrené v skutkovej vete napadnutého rozsudku, že jednotlivé záväzky si dohodol sám obžalovaný, nepreukazuje žiadne spolupáchateľstvo pri páchaní stíhanej trestnej činnosti. Spolupáchateľstvo tretích osôb nemôže zakladať len ich prítomnosť pri trestnoprávne relevantnom konaní obžalovaného. Za formu spolupáchateľstva nemožno považovať ani konanie svedka G. T., ktorý u obžalovaného pracoval a poskytol mu svoje číslo účtu, aby tam boli obžalovanému zasielané peniaze od zákazníkov, pretože z tohto vyplýva, že sa jedná o konanie obžalovaného prostredníctvom menovaného svedka G. T..

Poukazujúc na opakovanú argumentáciu obžalovaného, v ktorej poukázal na iné trestné stíhanie vedené v jeho inej trestnej veci, namietajúc najmä postup OČTK v tomto konaní, ktorý nemal byť zákonný, túto námietku považuje krajský súd za nedôvodnú. Ako je zrejmé z obsiahlej argumentácie obžalovaného, tento sa vecne nezaoberal skutkovými a právnymi okolnosťami trestného stíhania, na ktoré poukázal, ale všeobecne len poukázal na pre neho priaznivý záver, ktorý by mal súd zohľadniť aj v predmetnom trestnom konaní. Obžalovaný tak nenáležite so zjavnou neznalosťou skutkových a právnych okolností iného trestného stíhania (na ktoré poukázal v odôvodnení odvolania) dôvodí nezákonný postup OČTK aj v tomto trestnom konaní, čo je však pre odlišnosť prípadov úplne irelevantné.

Záverom krajský súd len dodáva, že v rámci odvolacieho konania bola venovaná dostatočná pozornosť všetkým podstatným odvolacím námietkam obžalovaného, ktoré však nebolo možné akceptovať v takom rozsahu, ktorý by viedol k inému rozhodnutiu voči výroku o vine, než k akému dospel súd prvého stupňa. Aj podľa názoru krajského súdu, výsledky vykonaného dokazovania v danom prípade spoľahlivo preukazovali vinu obžalovaného zo spáchania skutkov uvedených vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Preto s prihliadnutím na uvedené považuje odvolací súd odvolanie obžalovaného čo do výroku o jeho vine za nedôvodné.

Avšak poukazujúc právne posúdenie skutkov uvedených v bodoch 1. až 7. napadnutého rozsudku je potrebné konštatovať, že v období od spáchania predmetného trestného činu do rozhodnutia odvolacieho súdu, hoci ešte nie v čase rozhodovania okresného súdu, došlo k zmene znenia Trestného zákona /zákon č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony/, a to v dôsledku jeho novely zákonom č. 40/2024 Z. z. účinné od 06.08.2024. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd musel reagovať na túto novovzniknutú situáciu a aplikovať do výroku o vine ako aj do výroku o treste, Trestný zákon už aj so zakomponovanou novelou Trestného zákona publikovanou pod č. 40/2024 Z. z., nakoľko aplikácia novelizovaného Trestného zákona je pre obžalovaného podstatným spôsobom priaznivejšia.

S poukazom na uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o vine, ako aj treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku je možné rozhodnúť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, pristúpil sám k rozhodnutiu o vine obžalovaného a uložení mu trestu.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, sa škodou malou rozumie škoda prevyšujúca sumu 700 eur. Škodou väčšou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 20 000 eur. Značnou škodou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 250 000 eur. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 650 000 eur. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Vychádzajúc zo správnych skutkových zistení okresného súdu a zo správnych úvah z nich vyvođených, s poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k právnemu záveru, že podľa znenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu), ktoré znenie posunulo hranicu škody pri majetkových trestných činoch vrátane trestného činu podvodu, s prihliadnutím na novú úpravu rozdeľovania jednotlivých škôd podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, sa v predmetnej veci v skutkoch pod bodmi 1. až 7. napadnutého rozsudku jedná o spôsobenú škodu v celkovej výške 77.320,84 Eur a teda jedná sa o škodu väčšiu. Teda konaním obžalovaného, uvedeným pod bodmi 1. až 7. napadnutého rozsudku, podľa znenia Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (účinného v čase rozhodovania odvolacieho súdu) nemala byť spôsobená na cudzom majetku škoda značného rozsahu tak, ako mu to kladie za vinu okresný súd v napadnutom rozsudku (podľa § 221 ods. 3 písm. a) Trestného zákona účinného do 05.08.2024), ale škodu, ktorá

mala byť spôsobená na cudzom majetku, je možné vymedziť len ako škodu väčšiu, ktorá nedosahuje výšku značnej škody.

Vzhľadom na uvedené potom možno uzavrieť, že obžalovaný tým, že ako trestnoprávne zodpovedný subjekt na škodu cudzieho majetku seba obohatil tým, že uviedol niekoho do omylu a spôsobil tak na cudzom majetku väčšiu škodu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – na viacerých osobách, naplnil všetky zákonné znaky pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona účinného od 06.08.2024 po objektívnej a subjektívnej stránke. Z tohto dôvodu musel súd pristúpiť k zmene výroku o vine ohľadom jeho právnej kvalifikácie skutkov uvedených v bode 1. až 7. napadnutého rozsudku.

K výroku o treste

Podľa § 33a ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 (ďalej len „Trestný zákon“), páchateľovi nemožno uložiť kruté a neprimerané sankcie. Výkonom sankcie nesmie byť znížená ľudská dôstojnosť. Podľa § 33a ods. 2 Trestného zákona, sankcie sa ukladajú s prihliadnutím na povahu a závažnosť trestného činu alebo činu inak trestného a na osobu páchateľa a jeho pomery.

Podľa § 33a ods. 3 Trestného zákona, tam, kde postačí uloženie sankcie postihujúcej páchateľa menej citeľne, nesmie byť páchateľovi uložená sankcia, ktorá ho postihuje citeľnejšie. Páchateľovi najmä nesmie byť uložená sankcia spojená s ujmom na osobnej slobode páchateľa, ak možno účel sankcie dosiahnuť uložením sankcie nespojenej s ujmom na osobnej slobode páchateľa.

Podľa § 33a ods. 4 Trestného zákona, pri ukladaní sankcií sa prihliada aj k právom chráneným záujmom poškodeného.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 2 Trestného zákona, páchateľovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona, trest má postihovať iba páchateľa, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchateľa, jeho pomery a možnosť jeho nápravy, na jeho správanie po spáchaní trestného činu, najmä na jeho úsilie o náhradu škody a odstránenie škodlivého následku trestného činu a na úsilie páchateľa o dosiahnutie urovnania s poškodeným, ako aj na dobu, ktorá uplynula od spáchania trestného činu.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti odvolacím súdom, najmä akcentujúc na zmenu Trestného zákona, je potrebné konštatovať, že aj vo výroku o treste nastal stav, pre ktorý zmena Trestného zákona znamená priaznivejšie postavenie páchateľa, resp. obžalovaného. V danom prípade teda bolo potrebné ukladať obžalovanému trest podľa znenia Trestného zákona po prijatí novely (účinnnej od 06.08.2024) a použiť v prospech obžalovaného odvolateľa benefit v podobe zákonného zníženia trestnej sadzby stíhaného trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, a teda ukladať trest odňatia slobody podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024 s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od 2 rokov do 8 rokov.

Podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, kto na škodu cudzieho majetku seba alebo iného obohatí tým, že uvedie niekoho do omylu alebo využije niečí omyl, a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 221 ods. 2 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, odňatím slobody až na štyri roky sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 221 ods. 3 Trestného zákona účinného od 06.08.2024, odňatím slobody na dva roky až osem rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1

- a) a spôsobí ním značnú škodu,
- b) z osobitného motívu,
- c) závažnejším spôsobom konania, alebo
- d) na chránenej osobe.

Z vykonaného dokazovania mal aj krajský súd, rovnako ako prvostupňový súd, za preukázané, že u obžalovaného A. B. existovala jedna poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Trestného zákona,

keďže viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, a naopak u obžalovaného nebola daná žiadna priťažujúca okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Avšak v tomto smere krajský súd, na rozdiel od okresného súdu, neznižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, nakoľko novelou Trestného zákona účinnou od 06.08.2024 bolo vypustené znenie ustanovenia § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Pri ukladaní trestu krajský súd prihliadol na uvedenú poľahčujúcu okolnosť, avšak zohľadnil pritom aj závažnosť všetkých okolností spáchaných skutkov a zároveň aj predchádzajúci spôsob života obžalovaného, proti ktorému boli vedené viaceré exekučné konania a zároveň prihliadol aj na právom chránený záujem poškodených osôb. Na základe uvedeného mu vymeral trest v trvaní 3 (tri) roky, ktorý trest mu uložil ako trest nepodmienečný, s ohľadom na závažnosť jeho protiprávneho konania ako i postoj obžalovaného k spáchaným skutkom, ktorý svedčí o tom, že si neuvedomuje následky svojho konania, ktorého sa dopustil voči viacerým osobám. Je tiež potrebné prihliadnuť na okolnosti a závažnosť spáchaných skutkov, kedy obžalovaný už od počiatku úmyselne uvádzal poškodených do omylu, následkom čoho sa obohacoval na škodu cudzieho majetku, od počiatku vedel, že tovar nedodá, peniaze nevráti, tovar neuhradí, resp. vzhľadom na svoju finančnú situáciu ich nebude môcť vrátiť a uhradiť. V danom prípade sa teda nejedná len o jednorazové náhodné konanie, ale konanie, ktoré sa vyznačovalo plánovitosťou a dlhodobosťou. Vzhľadom k týmto skutočnostiam považoval krajský súd uloženie podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému za nedostatočné a neprimerane mierne. Naopak podľa názoru odvolacieho súdu vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z hľadiska potrieb prevýchovy obžalovaného takto uložený nepodmienečný trest odňatia slobody (pri spodnej hranici trestnej sadzby) zabezpečí v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, pričom takto uložený trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona, a súčasne trest odňatia slobody, ktorý odvolací súd uložil menovanému obžalovanému, je trestom primeraným (v zmysle § 33a Trestného zákona) a zákonu zodpovedajúcim, ktorého zmyslom je viesť obžalovaného k tomu, aby viedol riadny život.

Na dôvažok sa odvolaciemu súdu žiada uviesť, že obžalovaný by si mal v danej súvislosti uvedomiť, že pre trest je charakteristické, že je s ním spojené negatívne hodnotenie činu a osoby páchatela a že sa ukladá nie len v závislosti od osobných pomerov obžalovanej osoby, ale i charakteru trestného činu, ktoré sú rovnocennými právnymi skutočnosťami a tiež rozhodujúcimi kritériami pre stanovenie druhu trestu a jeho výmery. K naplneniu účelu trestu tiež prispieva aj jeho preventívne pôsobenie, keď hrozba trestu formulovaného v trestnom kódexe odrádza verejnosť od páchania trestnej činnosti, pričom intenzita tejto prevencie rastie so zvyšovaním vedomia verejnosti o neodvratnosti a spravodlivosti trestov, ktoré i reálne postihne osobu páchajúcu takýto druh trestnej činnosti.

Krajský súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia v zmysle ustanovenia § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, pretože obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

Pokiaľ sa jedná o výrok o náhrade škody podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku, ktorým okresný súd poškodených odkázal s nárokmi na náhradu škody na civilný proces, v tomto odvolací súd nezistil žiadne pochybenie zo strany okresného súdu a v celom rozsahu preto v ďalšom poukazuje na jeho podrobné zdôvodnenie uvedené na str. 43 napadnutého rozsudku. Vzhľadom na uvedené tento výrok odvolací súd len prevzal z napadnutého rozsudku do svojho rozhodnutia bez akejkoľvek modifikácie, nakoľko bol tento výrok o náhrade škody okresným súdom uložený v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd s poukazom na zmenu Trestného zákona účinného od 06.08.2024, napadnutý rozsudok okresného súdu zrušil vo výroku o vine ako aj vo výroku o treste (podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku) a rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.